The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 3-0792, EM 3-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.
Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Ķezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
SATURDAY, NOVEMBER 30, 1963

LATVIJA
AMERIKĀ

96. n-rs. SESTDIEN, 1963. GADA 30. NOVEMBRĪ 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprīpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 3-3239, kantorim — EM 3-0792 vakaros tālrunis — 766-2001
Nujorkas redakcijas vadītājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.. Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA
Tālruņi: DI 2-2324, BR 3-8681.

Kanadas ministru prezidents Vašingtonā

MINISTRU PREZIDENTS PIRSONS APSPRIEŽAS AR JAUNO SAV. VALSTU PREZIDENTU DŽONSONU

Pēc prezidenta Kenedija bērēm šī gada 25. novembrī Vašingtonā uz īsām privātsarunām sanāca Kanadas ministru prezidents Pirsons un Sav. Valstu prezidents Džonsons. Pirsons, pēc vakariņām ar Anglijas ministru prezidentu Daglasu Hjūmu, nekavējoties atgriezās Otavā.

Pēc tikšanās ar prezidentu Džonsonu, Pirsons izteicās, ka sarunas bijušas ļoti patīkamas un abi valstsvīri izteikuši viens otram kā personīgu, tā nacionālu draudzību, pasvītrojot, ka abu valstu attieksmes tikšot turpinātas prezidenta Kenedija garā.

Ministru prezidents tālāk paskaidroja, ka sarunās ar prezidentu Džonsonu, klātesot Kanadas ārlietu ministram Mārtinam un Sav. Valstu ārlietu ministram Raskam, nekādi starptautiskas dabas jautājumi nav tikuši pārrunāti. Bet, tieši šādu jautājumu pārrunāšanai prezidents Džonsons aicinājis Pirsonu kādreiz vēlāk apmeklēt Vašingtonu, kamēr pēdējais, savukārt, aicinājis prezidentu Džonsonu viesoties Otavā. Cik zināms, Džonsons Kanadā nekad nav bijis.

Bez Kanadas ministru prezidenta prezidents Džonsons noturējis privātsarunas ar Francijas prezidentu ģen. de Gollu — pēdējais atgriezīsoties Vašingtonā nākamā gada sākumā, Anglijas ministru prezidentu seru Daglasu - Hjūmu, Rietumvācijas kanclleru Erhardu un Filipinu salu prezidentu Makapagalu.

Vašingtona par ļoti zīmīgām uzskata prezidentu Džonsona un de Golla relātīvi ilgo tikšanos. Visas zīmes liecina, ka de Golls, kuram pēdējā laikā ar Sav. Valstīm bija visai vēsas attieksmes, tagad meklē lielāku tuvību un kopību. Ar to izskaidrojama arī viņa nekavējošā piekrišana atgriezties Vašingtonā nākamā gada sākumā, lai ar prezidentu Džonsonu apspriestu abu valstu attieksmes nākotnē. Vispār, no tikšanās viedokļa raugoties, nākamais var izrādīties par ārkārtīgi zīmīgu diplomātijas gadu, prezidentam Džonsonam tiekoties ar pēc iespējas daudziem pasaules valstu ģēvēm. Jau tagad sākusās valodas par lielvalstu valdību galvu konferenci, kas, eventuāli, varētu notikt 1964. gada sākumā Vašingtonā.

Pašreiz kā iekšpolitikā, tā ārpolitikā prezidents Džonsons ir nolēmis sekot prezidenta Kenedija pēdās. No pašā prezidenta politiskās karjēras viņš raugoties, kaut ko mainīt tagad, Kenedija vārda maģiskā periodā, tūtu tirais neprāts.

Prezidents Džonsons ir paziņojis, ka viņš cīnīsies par mieru un cilvēku tiesībām un par sadarbību ar pārējām valstīm pasaulē, lai tās būtu draugi vai ienaidnieki. Citiem vārdiem, līdz nākamā gada Sav. Valstu prezidenta vēlēšanām nekādas pārmaiņas amerikāņu politikā nav gaidāmas. Vispirms prezidents Džonsons gribēs nostiprināties Baltā namā — kur, ja vien viņam uzsmaidīs laime un vēlētāji, viņš var palikt deviņus gadus — vienu gadu kā no viceprezidenta kļuvis prezidents un pēc tam divreiz četrus kā ievēlēts prezidents. Jaunie Sav. Valstu likumi, kā zināms, paredz, ka viens prezidents var amatā būt ne ilgāk kā astoņus gadus.

Tikai dienu pēc noslepkavotā prezidenta Kenedija izvadīšanas prezidents Džonsons uzrunāja Sav. Valstu kongresu. Jaunais prezidents uzsvēra, ka viens pats viņš uzlikto nastu nespēj panest, ka viņam nepieciešama izvēlēto tautas pārstāvju un visas amerikāņu tautas palīdzība. Tāpat kā ārvalstu valstsvīriem, tā arī kongresam prezidents uzsvēra, ka viņš visiem spēkiem turpinās prezidenta Kenedija miera un sadarbības politiku, politiku aukstā kara likvidēšanai un draudzības radīšanai nāciju starpā visā pasaulē.

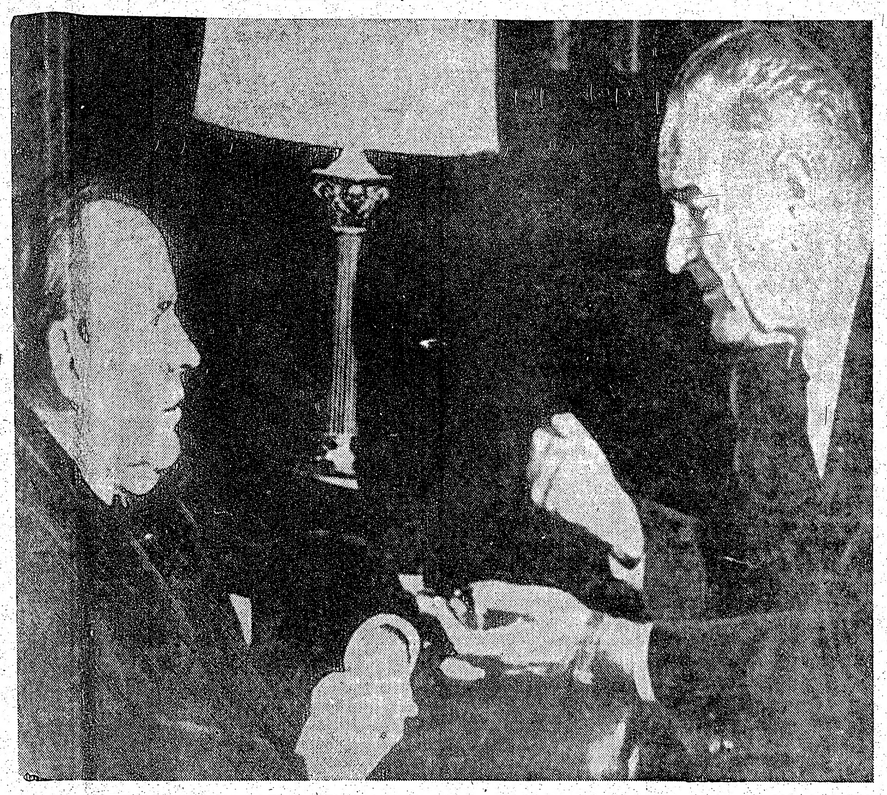

Kanadas premjērs L. Pirsons Vašingtonā draudzīgās pārrunās ar ASV prezidentu L. Džonsonu.

GENERĀLKONSULA R. BRAISONA PATEICĪBA

Izsaku sirsnīgu pateicību visiem Toronto latviešiem, kas tik lielā sirsnībā sveica manī Latvijas ģenerālkonsula 25 gadu amata jubilejā.

Pateicos par man parādīto godu, laba vēlējumiem un uzticības apliecinājumiem. Tāpat mīļš paldies par jauko veltī.

Esmu uzticīgi pildījis savus pienākumus 25 gadus. Gribu apliecināt, ka arī priekšdienās kalposu latviešiem un Latvijai tikpat uzticīgi kā līdz šim.

R. N. Bryson
Latvijas ģenerālkonsuls.

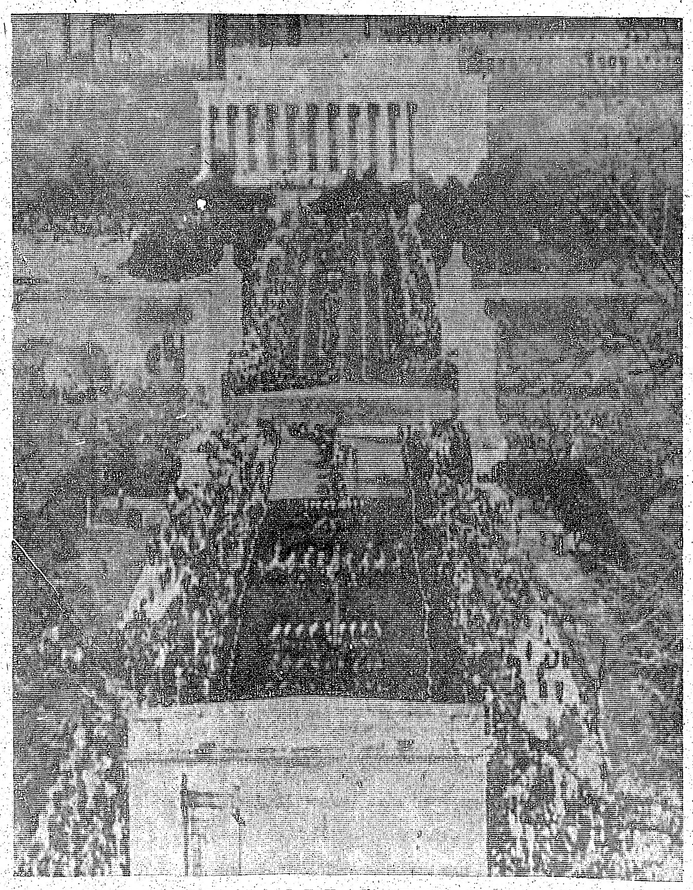

Prezidents J. F. Kenedijs pēdējā gaitā.

PASAULE ATVADĀS

25. novembris amerikāņiem bija nacionāla sēru diena. Uz pēdējo dusu Arlingtonas kapsētā tika izvadīts iepriekšējā piektdienā Dallasā nogalinātais prezidents Kenedijs, pēc skaita 35. Sav. Valstu prezidents un viens no šīs varenās zemes lielākiem.

Kopš karaļa Džordža VI nāves nekur pasaulē nav bijis lielāks valstsvīru un karaļnamu locekļu saplūdums kā šīs nedēļas sākumā Vašingtonā. Un Vašingtona nekad neko tamlīdzīgu nebija redzējusi. Valstsvīru saplūde Vašingtonā nebija tikai tukša protokola izpildīšana. Tā bija goda parādīšana lielam un dziļam cilvēkam, apliecinājums amerikāņiem un cilvēkiem visā pasaulē, ka zudis ir kaut kas neatvietojams, daudz vairāk kā tikai viens vīrs, viens prezidents. Viņa kapa galā degs mūžīga liesma.

☆

Pagājušo svētdien, tikai dažas stundas pēc Osvalda nāves, Dallasas policija paziņoja, ka par pēdējā vainu nav ne mazāko šaubu, un ka līdz ar viņa nāvi lieta izbeigta. Bet ne Vašingtonā. Prezidents Džonsons personīgi uzdevis Sav. Valstu tieslietu ministrijai, personīgi uzdevis federālās izmeklēšanas birojam turpināt izmeklēt faktus, kas noveda vispirms pie prezidenta Kenedija un vēlāk pie Osvalda nāves. Teksasas policijai un drošības iestādēm prezidents izmeklēšanu nav uzticējis, un pēc notikušā, protams, nav jājautā, kādēļ.

Tās pašas dienas pēcpusdienā, kad visas pasaules acu priekšā uz pēdējo dusu tika aizvadīts prezidents Kenedijs, Dallasā maza pavadītāju pulciņa klātienē zemes klēpī tika guldīts kārtības sargs Tipits. Arī Tipitu, tāpat kā Kenediju, nogalināja Osvalds.

Un pirmdien notika vēl trešās bēres. Fort Worth, policijas ieročnesis Tipits tika apbedīts ar militāriem godiem. Viņa aizstāvēšana tiks balstīta uz prāta aptumšošanos noziedzīga nodarījuma laikā resp., ka Osvalda slepkavības brīdī Rūbinsteins nav apzinājies, ko viņš dara. Ja viņa aizstāvjiem, pāris psihiatru atbalstītiem, izdodas, Rūbinsteins vēl var iziet puslīdz sveikā.

Vienīgais, kas pašreiz ir pilnīgi pārliecināts, ka tas tā nenotiks, ir Teksasas ģen. Edvins Vokers. Pēdējais, kā zināms, negatīvu prominenci ieguva dienvidu rašu demonstrāciju laikā. Ģen. Vokers izteicies, ka Rūbinsteins miršot tāpat kā viņa upuris Osvalds. Tāda nāve Rūbinsteinu viegli vien varot pārsteigt arī cietumā. Rūbinsteins esot jau tikpat kā beigts — un tam neesot nekāda sakara nedz ar viņa janvāra vidū gaidāmo tiesu, nedz tās spriedumu.

KOMŪNISTI PASTIPRINA UZBRUKUMUS VIETNAMĀ

Pirmais ārpolitiskais jautājums, kuram prezidents Džonsons pieskārās pirms prez. Kenedija bērēm, bija Dienvidvietnama. Sarunās ar sūtni Henriju Kabotu Lodžu prezidents Džonsons pēdējo pilnvaroja informēt Saigonas valdību, ka Sav. Valstu saimnieciskā un militārā palīdzība turpināsies līdzšinējos apmēros.

Pašreizējie notikumi Dienvidvietnamā tomēr liek domāt, ka ar līdzšinējo amerikāņu palīdzību vien var nepietikt. Dienvidvietnamā stacionēti ap 15.000 amerikāņu karavīru, no kuriem aktīvi karā piedalās nepilna trešā daļa.

Pārmaiņas Dienvidvietnamas valdībā — brāļu Ngo Dimu — Diema un Nu likvidēšana valsts militāro stāvokli nav uzlabojusi. Cerības, ka komūnistus varētu izdoties padzīt tuvākā gada laikā, tagad jāuzskata par nereālām. Tieši kopš prezidenta Kenedija nāves, acīm redzot, rēķinādamies ar momentālu sajukumu, komūnistu partizāni pastiprinājuši savus uzbrukumus un ar lieliem panākumiem. Šīs nedēļas sākumā komūnisti pilnīgi iznīcinājuši divus dienvidvietnamiešu ciemus valsts ziemeļos. Ciemu iedzīvotāji, skaitā vairāk kā tūkstoš cilvēku, pazuduši bez vēsts, un domājams, ka krituši komūnistu gūstā.

Amerikāņu militārie novērotāji ziņo no Saigonas, ka komūnistu uzbrukumi pastiprinājušies visā frontē, ienaidniekam uzbrūkot skaitliski daudz lielākās grupās nekā agrākos mēnešos. Tagad arī atklājies, ka vairākos pārsteigumu triecienos komūnisti ieguvuši pietiekami daudz ieroču un kara materiālu vairāku bataljonu apbruņošanai.

SAV. VALSTIS POLITIKU NEMAINĪS

Sav. Valstu sūtnis Stīvensons Apvienoto Nāciju pilnsapulcei paziņoja, ka, prezidentiem mainoties, valsts politika paliks līdzšinējā. Tāpat kā agrāk Vašingtona atbalstīs Apvienotās Nācijas un visiem spēkiem cīnīsies par saspīlējuma samazināšanu starp Austrumiem un Rietumiem.

Runādams prezidenta vārdā, sūtnis Stīvensons paskaidroja, ka prezidents viņam licis pasacīt, ka nākotnē nebūs tādas lietas kā Džonsona politikas attieksmē pret Apvienotām Nācijām — Sav. Valstis vienkārši turpinās atbalstīt visus starptautiskās organizācijas praktiskos priekšlikumus.

PRETKOMŪNISMA DARBINIEKU KURSI TORONTO

LNAK Informācijas daļas vadītājs G. Brikmanis mūs informē:

„CHRISTIAN ANTI-COMMUNISM CRUSADE, Sestdienas seminārs, LNAK ierosmē un atbalstā 1964. gada 11. janvārī, Ukraiņu nacionālās federācijas namā, College ielā, Toronto.

Kursus vadīs semināra direktors, CACC organizācijas vicepriekšsēdis W. P. Strupe.

Kursus arī atbalstīs Ukraiņu nacionālā federācija Kanadā.

Sakarā ar paredzamo lielo kursu apmeklētāju skaitu tautieši lūgti laikus iesūtīt reģistrācijas pieteikumus LNAK IN daļai, — pasta adrese: P. O. Box 285, Terminal „A", Toronto, Ontario — Canada.

Par kursu sākumu, tālāku norisi, kursu maksu būs sīkāka informācija tuvākā nākotnē.

Kursu atbalstīšana ir ikviena tautieša, organizācijas vai atsevišķas grupas pienākums.

Kursu noslēgumā paredzēta plašāka apmēra pretkomūnistisko darbinieku sanāksme.

(Nobeigums 8. lpp.)

APMEKLĒJIET KANADAS DAUGAVAS VANAGU TRADICIONĀLO
ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅU
NO 30. NOVEMBRA LĪDZ 1. DECEMBRIM.
123 HURON ST., TORONTO.

LATVIJA

LATVIEŠU AMERIKAS LAIKRAKSTS

96. n-rs. SESTDIEN, 1963. GADA 30. NOVEMBRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

KAPITĀLISTI NEGRIB KOMŪNISTIEM PĀRDOT VIRVI — AR KO SEVI PAKĀRT . . .

Savā laikā Ļeņins, lai rakstu-rotu kapitālistu rijīgumu un lielo peļņas kāri, izteica spārnotos vārdus: „kapitālisti pat pārdos virvi, ar ko tos pakārt, ja vien varēs iegūt peļņu . . .” Tomēr izrādās, ka ne katrā gadījumā šiem cīniskajiem komūnistu barvežu apgalvojumiem ir taisnība, kā to liecina Ņujorkas fondu biržas prezidenta Keith'a Funstona nostāja. Tas nesen bija kopā ar citiem saimnieciskiem Amerikas darbiniekiem apmeklējis Nikitu Hruščevu Maskavā, un esot pārliecinājies, ka Savienotām Valstīm nevajadzētu pārdot kviešus vai kādas citas preces Padomju Savienībai . . . „Tirgojoties ar Pad. Savienību, mums ir jābūt tikpat nepiekāpīgiem un negodīgiem kādi ir viņi,” savā intervijā AP ziņu aģentūrai izteicies F. „Mums tie jāaizkavē, cik vien iespējams, un nekam nav jāpiekrīt”.

Funstons pēc tam, kad viņš kopā ar 21 S. V. veikalnieku bija saticis Padomju Savienības diktātoru vienu dienu un pēc tam vēl otrreiz nākošā dienā izteicies: „Mani visvairāk satrieca šīni sanāksmē pilnīgā faktu ignorēšana. Es aizgāju ar izgaisinātu cerību sajūtu. Kā gan jūs varat tirgoties ar cilvēkiem, kas jums melo un kam fakti neko nenozīmē?” F. arī pateica, ka pēc viņa domām, krievi plāno aiziet Sav. Valstīm brīvu pieeju Berlīnei. „Rietumu valstīm tagad būtu jāapņemas nepiekāpties nekur pat par vienu collu. Ja tas būtu vajadzīgs, mums būtu jāriskē ar šaušanu. Lai tad notiek kas notikdams. Mums nebūs nekādu incidentu, ja mēs tā rīkosimies.”

Hartfordas dzīvības apdrošināšanas sabiedrības prezidents H. R. Roberts izteicies, ka viņam bijusi tāda izjūta, it kā Chruščevs „rīkotos tā, kā kādas sabiedrības prezidents, kas nonācis domstarpībās ar saviem direktoriem un mēģina izkļūt no savas dilemmas, sniedzot agresīvus un lielīgus ziņojumus”. R. to pateicis kādam augstākam Padomju Savienības komūnistam, un bijis visai pārsteigts, ka tas viņa konstatējumam piekritis.

Laikam būs grūti atrast kompetentākus kapitālistu pārstāvjus par abiem šiem vīriem, un tie ir pret jebkādu tirdzniecību ar Pad. Savienību. Bet kas tad ir tie, kas cenšas to veicināt? Tie ir politiķi un birokrāti, kas, paticotries nemākulīgai savu lietu kārtošanai, ir uzkrājuši tik lielus kviešu un citu preču krājumus, ka vairs nezina, ko ar tiem iesākt, un komūnistisko valstu iepirkumus uzskata par Dieva dāvanu! . . .

A. EGLĪTIS—
RADIO un TELEVĪZIJAS veikals - darbnīca
Ierīko TV antenas. Atvērts no pl. 1 līdz 9 vak., sestdienās no pl. 1 līdz 6 vakarā.
● IZIRĒ TV par $ 8.- MĒNESĪ. ●
161A Roncesvalles Ave., Toronto, tel. LE 7-1401

S.&G TIRE SERVICE
459 Roncesvalles Ave., Toronto
Tel.: LE 4 6602.
● Pārdod Firestone, Dunlop un Goodrich augstākās kvalitātes ziemas riepas.
● Mēs vulkanizējam un atjaunojam jūsu vecās.
Zemas cenas. Elektroniska riteņu balansēšana. Garantēts darbs.
Runājam zviedriski un krieviski. Atvērts no pirmdienas līdz piektdienai līdz plkst. 8 vakarā, sestdienās līdz plkst. 6 vakarā.
Latviešiem atlaide.

1918. UN 1919. GADU PARAUGS TAGADNEI

1918. gada notikumos Latvijā nebija nozīmes masām, bet gan tautas mazākumam — 8 neliešām partijām. To locekļiem bija spilgta brīvības apziņa, kas veicināja tēvzemes milestības atdzīvināšanu, atstarojot mūžīgo vērtību mirdzumu viņu dzīves gaitās. Šie dedzīgie patrioti spēja uzņemties upurus, lai tikai pakalpotu tautai viņas brīvības ilgās.

Viņi strauji iejūsmināja arī citus tautiešus, jo brīvības dzirkstele jau sen gailēja visos tautas slāņos. Pirmie panākumi brīvības cīņās pavairoja brīvvalsts aizstāvju skaitu, kas kaŗā ar bermontiešiem aizrāva gandrīz visus tautiešus. Sirmgalvji stājās sargu vietās, zēni kļuva par ziņnešiem, pieaugušie vīrieši cīnijās kaŗavīru rindās, bet sievietes gatavoja tiem ēdienu un šuva drēbes. Latviešu tautā šais cīņās neapšaubāmi valdīja patriotisms, atspoguļojot tā pārdzīvotāju iekšējās dzīves pamatuzbūvi, kas ir katras personas dzīves pamatā, viņas būtiskais kodols. Latvijas brīvvalsts pretnieku lielais pārcvars un apbrunojums nespēja salauzt brīvības cīnītāju ciešo gribu, un organizētā tauta, uzvarējusi visus pretiniekus, ar izciliem panākumiem 22 gadus veicināja savas kultūras attīstību. Tikai boļševiku meli, viltība un lielais skaitliskais pārspars apturēja latviešu tautas augšupeju un pamudināja daudzus tās locekļus meklēt patvērumu plašajā pasaulē.

Tagadējiem trimdiniekiem, cīnoties par savas brīvvalsts atjaunošanu un tautas kultūras attīstību, nav pa tumsu jāizmēģinās un jāmeklē līdzekļi. Brīvvalsts nodibināšanas un aizstāvēšanas gaita rāda viņiem ceļu. Tautas vienotība, kā sen atzīta patiesība jāliek visu cīņu pamatā. Jāņanāk, lai visā pasaulē izkliedētie tautieši kā organizēta vienība cīnās kā vārdos, tā darbos par savas tautas brīvību un politisko patstāvību. Tautiešu globālā vienība jāizveido par nesalaužamu spēku. Par tādu tā kļūs, ja viņas locekļos valdīs tēvzemes mīlestība kā visdzīlākās jūtas, kas, saistītas ar brīvības un citām augstākām vērtībām, noteic kā atsevišķa cilvēka, tā arī veselas tautas dzīves ideālu un dod tai spēku nest upurus. Tad cinītāji spēj no daudz kā atteikties pienākuma dēļ un pat uz ežiņas galvu nolikt par tēvzemi.

Šis iekšējais vienotājs spēks veicina tautiešu sadarbību. Tas neļauj katram iet savu savrup ceļu, saskaldot spēkus un reizēm pat savstarpēji apkarojoties. Tad arī godkārīgi iedomīgās personas noiet no skatuves, nesasniedzot sev nekādu izcilu stāvokli un nodarot savai tautai neizlabojamu postu.

Tāda negatīva ričība traucē arī sadarbību ar citām tautām vai kavē sabiedroto atrašanu. Jo vairāki tautieši vai viņu vadītās organizācijas tos meklē, jo citām tautām grūtāk izšķirties, kurš jāatbalsta. Bez tam ir arī skaidrs, ka nevienota tauta nekā nevar panākt.

Tagadējos apstākļos cīņa par brīvvalsts atjaunošanu latviešiem ir vieglāka nekā tās tapšanas laikā bija viņas aizstāvēšana, jo latviešu tauta nav vairs nepazīstama citām valstīm. Savas darbības 22 gados Latvijas Demokratiskā republika sasniedza tādu līmeni, ka pat veco valstu pārstāvji apbrīnoja viņas panākumus. Ar savu darbu latviešu trimdinieki ir iegu-vuši labu slavu un daudz labvēļu. Viņu zinātnieki Rietumu demokratijās ir kļuvuši diezgan populāri. Arī mākslinieki un daiļamatnieki ar savu darbu iz-stādēm kļūst arvienu pazīstamāki. Dziesmu svētki, atsevišķi koŗi, solisti un mūziķi bieži liek citām tautām interesēties par latviešiem. Vispār kultūrālā zināmā latvieši starptautiskā forumā nav vairs neaprakstīta lapa. Arī politikā, sadarbojoties ar citu cietušo tautu pārstāvjiem, viņiem ir izdevies kļūt diezgan pazīstamiem un pat iekļūt vadītājos posteņos. Visi minētie sasniegumi pozitīvi ietekmē citas tautas, ja tautieši ir vienoti un aktīvi, kas notiek tikai iekšējo garīgo spēku, īpaši tēvzemes mīlestības, ietekmē. Vienībā ir spēks, un gars to rada. 1918. un 1919. g. Latvijas zeme bija izpostīta, bija liels materiālo vērtību trūkums, bet tautas garīgie spēki bija nesalaužami — tie panāca savu — Latvijas politisko neatkarību. P. Dreimanis

AKCIJU SABIEDRĪBA SIŅAKOVS UN DĒLI

Okupantu oficioza Cīņa 21. numurā rakstīts:

„Daugavpils pilsētā tīri likumīgā kārtā darbojas privātuzņēmēju „artelis”. Pensionārs Sergejs Siņakovs ar saviem trim dēliem un dažiem citiem tikpat veikliem vīriem izpildkomitejas financu nodaļā izņēmuši patentes kapu pieminekļu gatavošanai. Maksā nodokļus, bāž kabatās lētticīgu iedzīvotāju naudu.

Un kādu peļņu dod šī nodarbošanās! Pensionārs Sergejs Siņakovs smiedamies šogad nomaksā 220 rubļu nodokli, uzcēlis staļtu divstāvu namu, sapircis modernas mēbeles. Viņa īrniekam Markam Sirokovam arī bija atļauja fabricēt pieminekļus, bet, nomaksājis šā gada pirmajos sešos mēnešos 113 rubļu nodokli, viņš no patstāvīgas „firmas” atteicies un pelnās kopā ar mājas saimnieku. Tā ir izdevīgāk.

Sergeja Siņakova dēls Pēteris ģimenē ir vienīgais algota darba strādnieks, bet Čechova ielā 23 uzbūvējis māju, nopircis „Moskvīču”, vienam dēlam uzdāvinājis motociklu ar blakus vāģi, otram mopedu, iegādājies televizoru un dārgas mēbeles. Mičurina ielā 31 tikpat plaši dzīvo Ivans Siņakovs. Neuztraucas par nodokli arī pieminekļu „meistars” Polikarps Konarevs, jo peļņa sanāk lielu lielā.

Viss liekas likumīgi: šiem uzņēmīgajiem ļaudīm kabatās ir atļaujas gatavot kapu pieminekļus, viņi kārtīgi maksā nodokļus. Taču likumība šeit tikai šķietama Pirmkārt, nodokļus viņi maksā tik, cik paši grib, jo nekādas izpildīto pasūtījumu un patieso ienākumu uzskaites nav. Otrkārt, nevienam vēl nav izdevies noskaidrot avotus, kur viņi ņem materiālus saviem „mākslas darbiem”.

Pie Polikarpa Konareva atradām četrus maisus ar marmora šķembām, kas piegādātas no Baltijas transporta celtniecības tresta 309. celtniecības pārvaldes. Protams, ne jau likumīgā ceļā.

Pēteris Siņakovs strādā celtniecības tresta apdares darbu pārvaldē, Ambramijs Solojevs ir apmetējs celtniecības un remontu pārvaldē. Tātad „artelis” cieši saistīts ar celtniecības organizācijām. Ivans Siņakovs savukārt ir šoferis. Vai „mākslinieki” var vēlēties izdevīgāku situāciju?

Daugavpils pilsētas apbedīšanas biroja pārziņā ir darbnīcas, kur iedzīvotāji var pasūtīt mākslinieciskā zinā pieņemamus kapu pieminekļus. Sarp citu, tur strādā arī Polikarps Konarevs un pagatavo četrus pieminekļus mēnesī. Cik viņš saražo mājās, to nav tik viegli noskaidrot.

Kāpēc vispār šis privātais artelis vajadzīgs?

—Mums nav nekāda pamata šiem ļaudīm patentus nedot,— financu nodaļas darbinieki rāda vairākus gadu desmitus vecu instrukciju, kurā par kapu pieminekļu gatavotājiem nav teikts ne vārda. Tā aizsegā viltus mākslinieki izkrāpj ļaudīm naudu un pielūžņo kapsētas.

Siņakovu un Ko. artelis nekavējoties jālikvidē. Republikas Financu ministrijai jāieved kārtība patentu izsniegšanā, lai aizlikumības plīvura ierāvēji neslēptu nelikumību.

Jājautā, vai Siņakovs savu pasākumu sāka bez partijas pierīšanas? Droši, ka ne.

Aicinām iegādāties Ziemsvētku kartītes

Sekojot iepriekšējo gadu tradicijai, lai visi mūsu abonenti varētu saņemt Daugavas Vanagu izdotās latviskās Ziemsvētku apsveikumu kartītes, DV KV aprūpes daļa šinīs dienās izsūtījusi katram abonentam vienu kartīšu komplektu. Tā kā šī izdevuma peļņu izmanto Daugavas Vanagu palīdzības darbam, sagādājot gaišākus Ziemsvētkus mūsu invalidiem un citiem grūtdieņiem, mēs sagaidām tautiešu siltu atsaucību, izpērkot piesūtītās kartītes.

Tautieši, kas vēlas saņemt papildus kartītes, laipni lūgti tās nekavējoties pieprasīt.

Kartītes dabūjamas arī ar apsveikuma tekstu angļu valodā.

DV Kanadas valde.

Gaisa uzbrukumi Vācijai

VI

„Es pievienojos Kromvela domai — „Lieva vārdā nonāvēt”. „Vācijas iedzīvotājiem jāiedzen bailes no kaŗa, un šī draumsmīgā kaŗa sekas jāizjūt Vācijas civiliedzīvotājiem pašiem.” 26. maijā parlamenta locekļis saņem šādu atbildi no Anglijas aizsardzības ministra:

„.... sajūsminos par to, ka jums tādi paši uzskati kā man.” Šī iemesla dēļ 1942., 1943., 1944., un 1945 gadā angļu bumbvežu armādas gandrīz katru nakti bumboja kādu no Vācijas pilsētām un dzina vācu tautā kaŗa biedus.

Kad 1945. gada februārī Jaltā sastapās Rūzvelts, Čerčils un Staļins, sarkanarmijas stāba priekšnieka vietnieks ģenerālis Antonovs ieteica sabiedroto gaisa flotei atbalstīt sarkanarmijas uzbrukumu ar gaisa uzbrukumiem. Par uzbrukuma mērķi izvēlējās Drēzdeni.

Maršals Harriss neatzīstas par vainīgu Vācijas pilsētu izpostīšanā. Savās atmiņās viņš raksta:

„Gribu teikt tikai to, ka daudz ievērojamākas personas nekā es bija pārliecinātas, ka Drēzdenes pilnīga izpostīšana ir nepieciešama.”

Pēc Drēzdenes izpostīšanas radās jautājums, vai nakts uzlidojumiem Vācijai vairs kāda nozīme. 1945. gada 28. martā Čerčils raksta Anglijas gaisa aizsardzības ministram:

„Man liekas, ka pienācis brīdis pārtraukt terrora uzbrukumus Vācijas pilsētām, jo tam vairs nav nozīmes. Ja okupēsim pilnīgi izpostītu zemi, mēs no Vācijas nedabūsim nekādus būvmateriālus, kas Anglijai ļoti nepieciešami.

Drēzdenes izpostīšana liek man domāt, ka sabiedrotiem tagad vajadzētu atturēties no laukumu bumbošanas. Tagad vajadzētu vairāk vērības piegriezt militāriem objektiem nekā terrora uzbrukumiem.”

Čerčils šo vēstuli nenosūtīja, jo tanī laikā Anglijā steidzīgi gatavojās invāzijai. Sabiedroto virspavēlnieks ģenerālis Eizenhauers bija domās, lai angļu gaisa flote izdara savus uzbrukumus pret dzelzceļa mezgliem, auto ceļiem un tiltiem, kas atrodas starp Parīzi un Normandiju. Ģenerālis Eizenhauers pateicās savu.

Čerčils savā rakstā norāda, ka šais uzbrukumor franču tauta nedrīkst zaudēt vairāk kā 10000 pilsoņu. Čerčils tāpēc savu pirmo vēstuli nenosūtīja, bet rakstīja citu, kas datēta ar 1. aprīli:

„Domāju, ka pienācis laiks kontrolēt tā saucamo „laukuma bumbošanu” Vācijā. Tas mūsu pašu interesēs. Turpmākie uzlidojumi Vācijas pilsētām var nodarīt ļaunu tikai mums pašiem, ne mūsu ienaidniekam. Ja vairāk postīsim, nebūs kur apmesties mums un mūsu sabiedrotiem, kad Vācija būs okupēta.”

☆

Sabiedrotie otru pasaules kaŗu neuzvarēja ar Vācijas pilsētu iznīcināšanu. Var atklāti sacīt, ka Vācijas pilsētu iznīcināšana otru pasaules kaŗu nepabeidza ne par vienu dienu, kā to domāja sabiedrotie. Vācijas iedzīvotāju morāliskie spēki netika salauzti, bet sabiedroto lidotāju un lidmašīnu zaudējumi bija smagi.

Tie 55000 angļu lidotāji, kas vairs neatgriezās no uzlidojuma Vācijas pilsētām un kurus sašava vācu nakts iznīcinātāji virs Nirnbergas un Hamburgas, vai kurus saplosīja zenītartilerijas trāpījumi virs Berlīnes, Drēzdenes, Hanoveras un Frankfurtes, skaidri pierāda, ka zaudējumi bijuši smagi.

Abi vēsturnieki savā grāmatā pierāda, ka 1943. gada pirmajā pusē angļi ar saviem gaisa uzbrukumiem iznīcināja tikai 3 proc no vācu kaŗa rūpniecības. Tā paša gada otrā pusē — nepilnus 7 proc., bet 1944. gada pirmā puse nepārsniedza 2,5 proc. Tātad angļu bumbvežu uzbrukumos Vācijas kaŗa rūpniecība cieta ļoti maz, lai gan virs Vācijas kopsummā tika nomestas 430747 tonnas sprādzējvielu.

Vācijas tautas morāle palika neiedragāta.

1961. gadā angļu žurnālisti jautāja maršalam Harrisam: „Vai jūs arī turpmākos kaŗos pielietotu šādu kaŗa vešanas paņēmienu?”

„To es darītu vēl ar līdziem notikumiem un sekām,” atbildēja maršals Harriss.

———

Austra Augenberga

Padomju rakstnieka Ņekrasova romāns ‚Kira’

Angļu tulkojumā iznācis Padomju rakstnieka Viktora Ņekrasova romāns „Kira” (izd. The Cresset Press London). V. Ņekrasovs 1947. gadā saņēma Staļingradas prēmiju par darbu „Staļingradas frontē”. Priekš neilga laika viņš apmeklēja Itāliju un Savienotās Valstis. Pēc šī ceļojuma Ņekrasovs žurnālā „Novij Mir” protestēja pret Padomju „paražu” paklaut krievu tūristus ārzemēs sevišķu vadoņu uzraudzībai. Viņš brīvi tēloja savus iespaidus ārzemēs — ne tikai negatīvos, bet arī pozitīvos. Par to viņš izpelnījās rājienu avizē „Izvestija”: pēdējā konstatēja, ka šāda 50 proc pozitīvo iespaidu attēlošana esot ļoti „bīstama lieta”, jo varot novest pie maldīgā priekšstata par miermīlīgas koeksistences iespēju starp Padomju un Rietumu pasauli ideoloģijas plaknē. Ar savu izrunāšanos ārzemēs un Krievijā par ārzemju iespaidiem Ņekrasovs esot izpelnījies arī paša Chruščeva rājienu. —

„Kira ir neliels, nepretenciozs, bet veikli uzrakstīts darbs. Tas, protams, sarakstīts reālisma garā (jo citi virzieni Krievijā nav atļauti!), bet bez naturālistiskiem sīkumiem. Autors nerībina parastās propagandas bungas, necenšas rādīt ideālus padomju darba varoņus, kas ceļ nākotnes komūnisma valsti. „Kira” ir romāns par padomju sievietes emocionāliem konfliktiem, — mīlestības problēmu. Angļu kritiķi priecājas, ka beidzot atradušies kaut ko kopēju starp Padomju un Rietumu pasauli: mīlestības problēma esot vienāda Maskavā, Anglijā, Francijā un citur. Patiesību sakot, arī mīlestības problēma Padomju valstī ir nostādīta citādos apstākļos (piemēram, deportācijas radītais lūzums divu cilvēku mīlestības attieksmēs, kas ir tēlots romānā).

Romānā tēlotā vide nav parastā „standartizētā” padomju dzīves vide: romāna varoņi nebrādā ne fabrikā, ne kolhozā: nav minēts neviens partijas kongress vai politiskā sapulce. Ja nebūtu pieminēts II pasaules kaŗš un izsūtīšana uz Kolimu . . . tad lasot Ņekrasova darbu, briežiem varētu piemirst, ka te ir tēlota dzīve Krievijā padomju režīma laikā — un ne pirms revolūcijas. Tā ir krievu inteliģences jeb, labāk sakot, krievu mākslinieku vide, kas ir tēlota romānā, tā ir diezgan neparasta parādība padomju romānos. Romāns sākas ar krievu inteliģencei tik raksturīgo kaislīgo strīdu par mākslas problēmām bohēmiskā sabiedrībā pie vīna glāzes.

Romāna varone Kira ir ļoti slavisks tips, pēc sava temperamenta emocionāla, impulsīva, egocentriska dzīves baudītāja, kas paradusi sekot savām acumirkļa iegribām, nerēķinoties ar citiem, sieviete, kuŗai dzīve nekad nav bijusi sarežģīta problēma, bet jutekliska bauda. Viņa nekādā ziņā neatbilsts ideālajam padomju varones tipam. Pirmo reizi viņa izjūt dzīvi kā problēmu, kad liktenis viņu nolicis starp 3 vīriešiem, un viņai ir jāizšķiras par vienu no tiem. Viņas pirmā mīlestība ir jauns padomju „avangarda” dzejnieks Vadims Kudriavcevs. Tā ir bohēmiska, bet laimīga laulība. Kiras un Vadima dzīve rit interesantā, bohēmiskā sabiedrībā, — mākslas pasaulē, kuŗā pamirdz tādi vārdi kā Eizenšteins u. c. Bet tad pēkšņi 1937. gadā Vadimu aresté un izsūta uz Kolimu — par „pretvalstisku darbu”, par kuŗu gan pats Vadims nekā nezina. Pēdējā brīdī pirms izsūtīšanas Vadims nosūta Kirai zīmīti, kuŗā . . . atdod viņai „brīvību”. Kira arī pēc kāda laika izmanto šo brīvību, apprecot mākslas akadēmijas profesoru Nikolaju Ivanoviču Obolenki. Viņas otrs vīrs ir 20 gadus vecāks par Kiru, slimīgs, vientuļš atraitnis, bet slavens un materiālā ziņā ļoti labi situēts, jo ir Staļina prēmijas laureāts. Viņš dod Kirai ērtu, vieglu dzīvi, jo pieder pe padomju „aristokratijas”. Pēc dažiem romānā minētiem sīkumiem var spriest, kā dzīvo šī jaunā aristokratija. Obolenskiem ir atsevišķs dzīvoklis Maskavā, vasarnica ārpus Maskavas; Kirai ir atsevišķa darbnīca citā pilsētas daļā; mājas darbus veic „Luša”, — kaut kas līdzīgs kalponei. Kiras dzimšanas diena tiek svinēta ar Tokajas vīnu; Kira pat labi nezina naudas vērību, jo tās viņai nekad netrūkst. Kiras jutekliso dabu vecais vīrs, protams, nevar apmierināt, un drīz viņai izveidojas tuvas attiecības ar vienu no viņas modeļiem — Juročku, kas daudz jaunāks par viņu. Viņš arī nepieder padomju aristokratiskajai sabiedrībai, jo ir vienkāršs elektrotechnikis. Bet tad notiek kaut kas negaidīts. Kādā dienā Kiras darbnīcā ierodas Vadims, kas atgriezies no izsūtījuma. Kiras apjukums pirmajā brīdī, īpatais neērtās situācijas apraksts, Kiras un Vadima savstarpējā „grēku sūdze”, staigājot pa Maskavas ielām, ir varbūt vislabāk attēlotā vieta Ņekrasova darbā. Arī Vadims ir apprecējies izsūtījumā ar nometnes ārsti, un viņam ir dēls.

Kira nemīl risināt sarežģītas, nepatikamas problēmas. Viņai liekas skaidra viena lieta: jāatjauno laulības dzīve ar Vadimu . . . it kā nekas nebūtu noticis. Nesakot nekā Nikolajam Ivanovičam, viņa kopā ar Vadimu aizbrauc atpūsties pie Vadima mātes Kijevas tuvumā. Bet liktenis sūta Kirai vienu sarežģījumu pēc otra. Ar bēdu nepatiku Kira redz, ka Vadims nav vairs tāds kā agrāk: viņš nevar aizmirst savus 20 izsūtījuma gadus; deportācija ir radījusi dziļu plaisu viņu starpā. Kira nesaprot, ka arī Vadima mākslinieciskā attīstība nav palikusi stāvot uz vietas: pirms deportācijas raditās Vadima dzejas, par kuŗām Kira vēl arvien jūsmo, ir tagad Vadimam pagātne, kuŗu viņš ir jau pāraudzis. Un tad nāk vēl jauns sarežģījums! . . no izsūtījuma atgriežas arī Vadima sieva un dēls, un pēc nelīgas vilcināšanās Vadims jūt, ka viņš nevar pamest savu dēlu, lai atgrieztos pie Kiras. Telegramma sauc Kiru atpakaļ uz Maskavu pie smagi saslimušā Nikolaja Ivanoviča. Kad viņš sāk atveseļoties, Kira vēlas atjaunot agrākās attieksmes ar Juročku. Romāns beidzas aprauti, tā beigas nepārliecina: Kirā pēkšņi pamostas sirdsapziņa. Viņa atceras savas draudzenes mātes vārdus: „Es esmu nodzīvojusi pasaulē 79 gadus, manā dzīvē ir bijušas daudzas neapzinīgas kļūdas, bet es nekad neesmu izdarījusi kaut ko tādu, kādēļ man būtu jānosarkst.” Šo vārdu ietekmē Kira atsakās no projektētās sastapšanās ar Juročku. Bet cik ilgi viņa spēs apvaldīt savu egocentrisko dabu un pretoties savām jutekliskām tiekšmēm? . . Nobeigums atgādina parasto „ideālo” padomju varoņa romānu ar „happy end”. Raksturīgs arī fakts, ka autors sīkāk netēlo Vadima pārdzīvojumus izsūtījumā, kaut arī tie ir apzīmogojuši viņu uz visu mūžu. Vai Ņekrasovs ir bijis spiests tomēr zināmā mērā ņemt vērā valdošo tendenci padomju literatūrā? . . .

Kiras tēls visrūpīgāk izstrādāts: pārējās personas tēlotas lieliem, bet raksturīgiem vilcieniem, piemēram, vecais profesors Nikolajs Ivanovičs ar savu labsirdīgo naivitāti un iecietību, kas noiet līdz pašaizliedzībai attieksmēs ar Kiru, ar savu traģisko vecuma vientulību.

Autors vairāk skāris negatīvas padomju dzīves parādības, piemēram faktu, ka padomju „bezšķiru sabiedrībā” ir tomēr sava privilēģēto šķira, pie kuŗas pieder arī Kira un viņas virs. Apmeklējot bērnības draudzenes Lidas trūcīgo dzīvokliti, Kira atceras „fantastisko summu”, kuŗu viņa un Nikolajs Ivanovičs samaksājuši par savām Somijas mēbelēm, atceras savu braucienu uz Florenci un Veneciju, — un viņai kļūst neērti. Otrs sāpīgs jautājums, kas skarts romānā, ir deportācija: pasaulē 79 gadus, manā dzīvē ir bijušas daudzas neapzinīgas kļūdas, bet es nekad neesmu izdarījusi kaut ko tādu, kādēļ man būtu jānosarkst.” Šo vārdu ietekmē Kira atsakās no projektētās sastapšanās ar Juročku. Bet cik ilgi viņa spēs apvaldīt savu egocentrisko dabu un pretoties savām jutekliskām tiekšmēm? . . Nobeigums atgādina parasto „ideālo” padomju varoņa romānu ar „happy end”. Raksturīgs arī fakts, ka autors sīkāk netēlo Vadima pārdzīvojumus izsūtījumā, kaut arī tie ir apzīmogojuši viņu uz visu mūžu. Vai Ņekrasovs ir bijis spiests tomēr zināmā mērā ņemt vērā valdošo tendenci padomju literatūrā? . . .

Kiras tēls visrūpīgāk izstrādāts: pārējās personas tēlotas lieliem, bet raksturīgiem vilcieniem, piemēram, vecais profesors Nikolajs Ivanovičs ar savu labsirdīgo naivitāti un iecietību, kas noiet līdz pašaizliedzībai attieksmēs ar Kiru, ar savu traģisko vecuma vientulību.

Autors vairāk skāris negatīvas padomju dzīves parādības, piemēram faktu, ka padomju „bezšķiru sabiedrībā” ir tomēr sava privilēģēto šķira, pie kuŗas pieder arī Kira un viņas virs. Apmeklējot bērnības draudzenes Lidas trūcīgo dzīvokliti, Kira atceras „fantastisko summu”, kuŗu viņa un Nikolajs Ivanovičs samaksājuši par savām Somijas mēbelēm, atceras savu braucienu uz Florenci un Veneciju, — un viņai kļūst neērti. Otrs sāpīgs jautājums, kas skarts romānā, ir deportācija: tā sakroplo ne tikai atsevišķus cilvēkus, bet veselu ģimeņu eksistenci, rada traģiskus psiholoģiskus konfliktus, kā, piemēram, Vadima gadījumā, kuŗš nolikts starp 2 pienākumiem, — 2 sievietēm, 20 labākos dzīves gadus Vadims pavadījis soda nometnē, pēc atgriešanās viņš nespēj vairs iekļauties normālā dzīvē. Šo deportēto problēmu nav ievērojuši angļu kritiķi, bet to viņi nespēj saprast, jo nekad nav piedzīvojuši kaut ko tam līdzīgu. Vadimu nesaprot arī viņa paša sieva Kira: viņa nespēj saprast, ka ir pārdzīvojumi, kuŗu smagums tik liels, ka tos nevar aizmirst. Savādi liekas, ka Vadims nejūtas tomēr sarūgtināts, kaut arī ir izsūtīts bez jebkādas vainas. Autors mēģina izskaidrot to ar faktu, ka Vadims raugās uz deportācijām ne kā uz savu personisko nelaimi, bet visas tautas traģēdiju, kuŗā viņš ir dalījies ar neskaitāmiem citiem. Viņš arī mierina sevi ar cerību, ka „tas vairs nekad nenotiks”. Pretēji Vadimam viņa soda nometnes biedrs Romka ir piemērojies padomju normālajai dzīvei. Viņš ir bijis izsūtīts par disciplinas pārkāpumu armijā un apzinās savu vainu, pēc atgriešanās ir iekārtojies labā vietā un ir atzinis, ka ir „jāpiemērojas Padomju režīmam” . . . arī iemācījies „savaldīt mēli”.

Romānā ir skarta arī mākslas problēma. Kira un profesors Nikolajs Ivanovičs, protams, rada darbus sociālistiskā reālisma garā un ir atzīti mākslinieki. Bet Vadimam, raugoties Kiras skulptūrās, liekas, ka Kira nav pratusi savā mākslā satvert lietu īsto būtību, bet aizstājusi ar kaut ko konvencionālu, mākslīgu. Arī Kiras viram liekas, ka viņa pēdējās visu cildinātās gleznas ir paviršas, garlaicīgas. Kira ra romāna beigās konstatē, ka viņas skulptūrās „kaut kā trūkst”. Vai tas būtu Ņekrasova maskēts norādījums, ka vecās mākslas formas ir jau pārdzīvojušas savu laiku? . .

Humoristisks un „laikmetisks” tonis ieskanas romānā, kad kāds jauns kareivis vilcienā sāk stāstīt, ka viņu „tikko nesagūstījuši spiegi”! Ņekrasovs, acīm redzot, ironizē par Krievijā valdošo spiegu māniju.

Kaut arī romāns nav sensācionāls, tomēr nepieder padomju literatūras „standarttipam”

Jonāss Miesnieks

PAR D

(PIEZĪ

Ik vārds dzejā ir noslēpuma pilns. Vārds ir maģisks. Pati dzeja ir kā lūgšana nezināmam. Paaudzēm mainoties, nāk katrai paaudzei savi dzejnieki. Senos laikos dzejnieks bija kā pravietis, bet tagad vairs nav gluži tāds . . . Platons saka, ka bez dievu iedvesmas nedzimstot īsta dzeja. Tagad to sauc par inspirāciju. Lūk, kur slēpjas maģiskais moments dzejā. Pati dzīvība ir transcendenta zemes virsū. Tā arī dzejas dzimšana ir kā nezināma, tikai nojaušama, bet nav izskaidrojama. Jaunā dzeja arī nekad nav atteikusies no maģiska momenta. Jaunais, modernais dzejnieks raksta īsākas dzejas nekā pagājušā un aizpagājušā gadsimtā, bet viņš meklē vairāk intelektuālā un fizikālā momenta, cenšas to izteikt savā īsajā dzejolī kā vecie savos garajos dzejoļos. Jaunais dzejnieks attēlo savas pasaules vīziju tiešāk un individuālāk.

Mūsu laiku dzeja nekad nav atteikusies no sava burvīgā un maģiskā rakstura. Dzeja savā jaunajā izskatā nav lāvusies palikt par prōzu. Katrs no viņiem patur savu seju, savu paša skatu uz pasaules viziju. Labs mūsu laiku dzejnieks neraksta vairs klasiskā pantmērā kā, piem., Virza rakstīja. Viņš meklē jaunā dzejā par katru cenu intelektuālo, fizikālo, emocionālo pārdzīvojumu kā nupat mirušais Linards Tauns, kas saka: „Pasaulē zajā es biju zajš un raibs un priecīgs kā visas laimas, un manās acīs visas krāsas saplūda par gaismu. Izlešana uz šīm ielām ir kā aizplūšana ar upēm lielām.” Vai arī Gunars Saliņš: „Tās ūda bija tik spodra, ka zvis tajā spoguļojās, un mazās purniem baidīja tai debess zilās vēnas — it kā jauzdamas tajās labāku peldēšanu.” Tāpat Olafs Stumbrs: „Dobē smaržoja flokši, pie Tevis viņš uzkāpa augšā, atstādams irdenā zemē kā zvalgznes . . . ”(Vasaras gallis). Šī dzeja ir pilna maģijas un brīnuma, jaunā latviešu dzeja.

Angļu žurnālos kritika slavē tādus dzejniekus, kā Luis Mac Neice, Laurance Durvel, Ted Hughes, Philip Larkin, Robert Graves, kam ir sava individuālā seja un sava pasaules vīzija, bet nikni kritizē dzejniekus, kas esot dāzeja pielūdzēji jaunajā dzejā. Tie, dāzeju klausoties, aizmirsuši Platona uzskatu par dzejoša-

nas inspirāciju, b
alkohola tvanos.
nālu telpās salas
sanāksmes atgā
kur viens otru
dami nēģeru dž
dzejas nolūks tik
protests bez jebk
mata.

Kritiķi cer, ka
lējības, kur nem
Spriežot pēc kri
mes jau rādās
dažas zīmes dze
sāk izgaist tā s
ko pārstāv dāsa
ri. Jaunā dzeja,
spriežot pēc krit
gaidīta. Pjers Se
ir dzejnieks, sa
pērk jauno dze
d'aujourd'hui” dz
brīvals pants, be
griezties pie kla
kādā dzejoļa d
Klasiskā pantā
nefoļs (Yves Bo
piemēram, cenša
ra dzejas garū
nākais — Pjers
jaunāks par H
jau 30 gadu. S
samazinās. No
kiem Bonnefojs
un Baudelaire t
vāk. Diezgan li
dzejas sasmalcin
smalcinātā dzeja.

Baznīcas augst
ti, tumšās nīšas
palaikam uzvar
nātākajā dvēsel
kas liek padom
un mūžībā, par
pasaulē, par v
padarījis par
Visus šos jautā
nekā parastaja
uzvandīja Jāni
jaundarbu ko
baznīcā 23. nove

Cilvēka dvēse
vietas — Dievs,
tene. Visas trīs
viņa ērģeļu skaņ
dot kopīgo ceļu
ka trīsvienību.
tes un latvisku
Norvilis meklēj
agrāk, tādu tik
tālāk citiem vi
koncertā pirmo

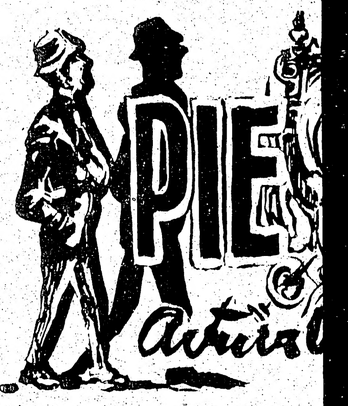

5. turpin

Jonāss Miesnieks

PAR DZEJU

(PIEZĪMES)

Ik vārds dzejā ir noslēpuma pilns. Vārds ir maģisks. Patī dzeja ir kā lūgšana nezināmam. Paaudzēm mainoties, nāk katrai paaudzei savi dzejnieki. Senos laikos dzejnieks bija kā pravietis, bet tagad vairs nav gluži tādš . . . Platons saka, ka bez dievu iedvesmas nedzimstot īsta dzeja. Tagad to sauc par inspirāciju. Lūk, kur slēpjas maģiskais moments dzejā. Pati dzīvība ir transcendenta zemes virsū. Tā arī dzejas dzimšana ir kā nezināma, tikai nojaušama, bet nav izskaidrojama. Jaunā dzeja arī nekad nav atteikusies no maģiska momenta. Jaunais, modernais dzejnieks raksta īsāk, kas dzejas nekā pagājušā un aizpagājušā gadsimtā, bet viņš meklē vairāk intelektuālā un fizikālā momenta, cenšas to izteikt savā īsajā dzejolī kā vecie savos garajos dzejoļos. Jaunais dzejnieks attēlo savas pasaules viziju tiešāk un individuālāk.

Mūsu laiku dzeja nekad nav atteikusies no sava burvīgā un maģiskā rakstura. Dzeja savā jaunajā izskatā nav lāvusies palikt par prōzu. Katrs no viņiem patur savu seju, savu paša skatu uz pasaules viziju. Labs mūsu laiku dzejnieks neraksta vairs klasiskā pantmērā kā, piem., Virza rakstīja. Viņš meklē jaunā dzejā par katru cenu intelektuālo, fizikālo, emocionālo pārdzīvojumu kā nupat mirušais Linards Tauns, kas saka: „Pasaulē zajā es biju zajš un raibs un priecīgs kā visas laimas, un manās acīs visas krāsas saplūda par gaismu. Iziešana uz šīm ielām ir kā aizplūšana ar upēm lielām." Vai arī Gunars Saliņš: „Tās āda bija tik spodra, ka zivis tajā spoguļojās, un mazās purniem baidīja tai debess zilās vēnas — it kā jauzdamas tajās labāku peldēšanu." Tāpat Olafs Stumbrs: „Dobē smaržoja flokši, pie Tevis viņš uzkāpa augšā, atstādams irdeņā zemē kā zvaigznes . . . "(Vasaras gailis). Šī dzeja ir pilna maģijas un brīnuma, jaunā latviešu dzeja.

Angļu žurnālos kritika slavē tādus dzejniekus, kā Luis Mac Neice, Laurance Durvel, Ted Hughes, Philip Larkin, Robert Graves, kam ir sava individuālā seja un sava pasaules vīzija, bet nikni kritizē dzejniekus, kas esot dzeza pielūdzēji jaunajā dzejā. Tie, dzezu klausoties, aizmirsuši Platona uzskatu par dzejošanas inspirāciju, bet taisot dzejas alkohola tvanos. Viņi savu žurnālu telpās salasoties, un šīs sanāksmes atgādinot kritiķus, kur viens otru slavējot, pielūgdami nēģeŗu dzezu vīrus. Viņu dzejas nolūks tikai esot sociālais protests bez jebkāda loģiska pamata.

Kritiķi cer, ka pazudīs šīs galējības, kur nemaz nav dzejas. Spriežot pēc kritikām, tādas zīmes jau rādās Francijā, kur dažas zīmes dzejās sāk izgaist, sāk izgaist tā sauktie „bītņiki", ko pārstāv dzesa gaumes dzejdaŗi. Jaunā dzeja, vismaz Parīzē, spriežot pēc kritiķu rakstiem, ir gaidīta. Pjers Seghers, kas pats ir dzejnieks, saka, ka nu la'bi pērk jauno dzejnieku „Poètes d'aujourd'hui" dzejas. Populārs ir brīvais pants, bet ir nosliece atgriezties pie klasiskā pantmēra, kādā dzejoja dzejnieks Virza. Klasiskā pantā jau raksta Bonnefojs (Yves Bonnefoy). Oster's, piemēram, cenšas dzejot Pindara dzejas garā. Un viņš ir jaunākais — Pjers Osters. Viņš ir jaunākais par Bonnefoju, kam jau 30 gadu. Šīrreālistu skaits samazinās. No jauniem dzejniekiem Bonnefojs stāv Mallarmè un Baudelaire tradicijām vistuvāk. Diezgan liela problēma ir dzejas sasmalcināšana. Vai sasmalcinātā dzeja vārdu ornamentiem nesatur sevī dzejas mīršanas pazīmes? — jautā kritiķis. Kādēļ Francijā palicis visai maz to, kas savu dzejoli izrotā vārdu ornamentiem. Tikai dažu dzejnieku dzejās sastopamas sirreālisma pazīmes. Tie ir Alain Bosquet, Roubess Marek, bet pat Alain Bosquet uzrakstījis pēdējā laikā „Le Premier Testament" tradicionālās četrrindās, necirsdams pušu rindas, kā to dara mūsu jaunie dzejnieki.

Viņu, jauno dzejnieku, tematika Francijā ir nopietna. Vismaz to redz jauno žurnālos, kā: Les Lettres Nouvelles. L'Age Nouveau un citos. Saprotams, dažāda pieeja tematiem. Ir dzejnieki, kas dzejo par asinīm, rētām, par sabrūkošām statujām, par celotāju, kas mēms vilcienā nesas uz dzelzceļa piestātni, kas jau sabrukusi, apaugusī zālēm, nātrēm . . . Tāds pats liktenis arī gaida vientulīgo ceļotāju vagonā. Vai arī mūs visus nerauj uz to pašu vietu, bet mēs nezinām nekā par mašīnu, kas rauj vilcienu. (Bouchet).

Citāda izskaņa ir Marō Alyn dzejā. Viņš ir jaunākais, uzgavilē priekam un gaismas burvībai, pretēji Bouchet tumsai un nāvei. Visvairāk no šīsdienas Francijas dzejniekiem lasītais ir minētais Yves Bonnefoy. „Es mīlu poēziju un cerību," viņš saka. Viņa dzejai netrūkst maģikas un lūgšanas nezināmam.

Indra Gubiņa

25. 11. 1963.

Raudi, lielā, varenā valsts!
Tavas bungas dārd vienmuļi, drūmi,
Bet to atbalss visā pasaulē skan.

Raudi, lielā, varenā valsts!
Tavs melnais zārgs bez jātnieka dīdās,
Un nāve atnes nāvi.

Raudi, lielā, varenā valsts!
Sīkā liesma pie kapa
nedarīs gaišākus prātus.

KOMPONISTS T. ĶENIŅŠ STARPTAUTISKĀ ENCIKLOPĒDIJĀ

Enciklopēdijā spēņu valodā „Compositores de America" sniegtas vispusīgas ziņas par 120 Amerikas kontinenta nozīmīgākajiem komponistiem, starp kuriem ir arī komponists prof. Tālivaldis Ķeniņš.

PROF. J. MEDIŅŠ VIESOSIES ZIEMEĻAMERIKĀ

Koncertturnejā nāk. gada sākumā uz Ziemeļameriku dosies no Zviedrijas prof. Jānis Mediņš kopā ar dziedoni Ludmilu Sepi no Vācijas. Turnejas koncertu programma būs veltīta tikai Mediņa darbiem, atzīmējot viņa 60. gadu māksliniecīskās darbības jubileju.

Jānis Šķirmants

DZĪVES PABĒRNI MEKLĒ MĪLESTĪBU

JĀŅA KLIDZEJA ROMĀNS SNIEGI, GRĀMATU DRAUGA APGĀDĀ, 1963.

Sniegi ir Jāņa Klīdzēja vienpadsmitā grāmata. Tāpat kā agrākajās grāmatās, Jāņa Klīdzēja tēlotie ļaudis vaicā: Kas mēs esam? Kāpēc mēs esam? Uz kurieni mēs ejam? Caur vienkāršu lauzu dzīvēm un likteņiem autors ieved mūs gan atsevišķo individu izjūtu, vēlmju, ilgu, izmisumu un iekšējo konfliktu drāmās, gan situācijās, par ko var pasmaidīt un reizēm skaļi smieties, gan arī konfliktos, kas risināmi visai sabiedrībai. Sniegos tēlota akla meitene Tāsīte, paskatā necilais mūzikants Ruduks, tāpat arī ar dīloni slimais savas sešu hektāru zemītes saimnieks Eduks; viņi ar savām dzīvēm, domām, izjūtām un ilgām simbolizē visu to tūkstošu izjūtas, kam dzīve nav izpriecа. Dzīvē ir daudz vairāk tādu cilvēku, vīriešu un sieviešu, kas nav skaisti, ne pievilcīgi, kam nav ne izcilu dāvanu, ne sekmju, nav ne mantas, ne arī kāda izcila stāvokļa sabiedrībā, kuŗā tie dzīvo. Viņiem visiem, tāpat kā tiem, kas ir labākā stāvoklī, gribas būt mīlētiem, saprastiem un atzītiem par līdzvērtīgiem cilvēkiem. To, ko Sniegos pārdzīvo un sevī izsāp Tāsīte, Ruduks un Eduks, varētu pārcelt uz kuŗu katru vietu pasaulē, un lasītājs varētu teikt: tas esmu es, kam gribas salauzt ikdienas skārda stīpu ap sevi, kam gribas uzvarēt drūmo, melno, kas tik bieži uznāk, kam gribētos izjust dzīvi un mīlestību, pirms vēl nav par vēlu. Ar dziļu iekšskatu autors izvada lasītāju pa vientulības klusumiem un ceļiem, kā vientuļnieki sauc pēc draudzības, saprašanās un atbalsss otrā cilvēkā. Vai starp mums, padsmitā grāmata. Tāpat kā agrākajās grāmatās, Jāņa Klīdzēja tēlotie ļaudis vaicā: Kas mēs esam? Kāpēc mēs esam? Uz kurieni mēs ejam? Caur vienkāršu lauzu dzīvēm un likteņiem autors ieved mūs gan atsevišķo individu izjūtu, vēlmju, ilgu, izmisumu un iekšējo konfliktu drāmās, gan situācijās, par ko var pasmaidīt un reizēm skaļi smieties, gan arī konfliktos, kas risināmi visai sabiedrībai. Sniegos tēlota akla meitene Tāsīte, paskatā necilais mūzikants Ruduks, tāpat arī ar dīloni slimais savas sešu hektāru zemītes saimnieks Eduks; viņi ar savām dzīvēm, domām, izjūtām un ilgām simbolizē visu to tūkstošu izjūtas, kam dzīve nav izpriecа. Dzīvē ir daudz vairāk tādu cilvēku, vīriešu un sieviešu, kas nav skaisti, ne pievilcīgi, kam nav ne izcilu dāvanu, ne sekmju, nav ne mantas, ne arī kāda izcila stāvokļa sabiedrībā, kuŗā tie dzīvo. Viņiem visiem, tāpat kā tiem, kas ir labākā stāvoklī, gribas būt mīlētiem, saprastiem un atzītiem par līdzvērtīgiem cilvēkiem. To, ko Sniegos pārdzīvo un sevī izsāp Tāsīte, Ruduks un Eduks, varētu pārcelt uz kuŗu katru vietu pasaulē, un lasītājs varētu teikt: tas esmu es, kam gribas salauzt ikdienas skārda stīpu ap sevi, kam gribas uzvarēt drūmo, melno, kas tik bieži uznāk, kam gribētos izjust dzīvi un mīlestību, pirms vēl nav par vēlu. Ar dziļu iekšskatu autors izvada lasītāju pa vientulības klusumiem un ceļiem, kā vientuļnieki sauc pēc draudzības, saprašanās un atbalsss

Romāna lasītājs dzīvo līdzi Latgales ļaudīm darbā, bazūniski gleznotās Latgales dabas ainavas — mežus, laukus un zilos ezerus.

Galvenai personai romānā Edukam ārsts konstatē dīloni un paziņo, ka atlicis dzīvot vairs tikai seši mēneši. Tas viņa līdzšinējo dzīvi pilnīgi sagroza. Līdz šim viņš citas dzīves nav redzējis kā vienīgi darbu savā sešu hektāru saimniecībā. Atlikušos dzīves mēnešus Eduks nolemj jautri pavadīt — iepazīties ar tā saukto dzīves otru pusi. Eduks bija taisnīgs, strādīgs, sevī noslēgts vientulnieks, reliģiozs, mīlēja dzīvi, dabu, citus cilvēkus un cīnījās par labāku sociālo taisnību.

Šinī dzīves pagriezienā viņa ceļu krusto Tāsīte, Ruduks un Basais. Šie visi trīs palīdz Edukam dzīvot savas dzīves vēl nedzīvoto pusi, kas savukārt palīdz viņam brīnumainā kārtā arī fiziski kļūt veselam.

Tāsīte romānā ir drāmatiskākā persona. Vienpadsmit gadu vecumā kādā nelaimes gadījumā viņa zaudējusi acu gaismu, tomēr tic, ka brīnumainā kārtā redzi atgūs. Viņas ticību tomēr mazina pārdomas par dzīves netaisnībām. „Nevar būt, ka Dievs tā nolicis — vienam jābūt bagātam, otram nabagam," domā Tāsīte un šaubās. — Dievu lūgt vai ne. Viņa nav droša, ka arī pašam Dievam viss būtu iespējams. Tāsīte lūdz Dievu, lai Dievs viņai dotu stipru ticību. Arī to viņai Dievs nedod, par ko viņa pārliecinās svētceļojumā uz Aglonu. Kad Eduks viņai atklāj noslēpumu par savu drīzo nāvi, Tāsītei viņa ļoti zēl. Viņa liek Edukam mežā dziedāt viņai līdz, cik skaji vien var, lai izkliegtu slimību no plaušām.

(Nobeigums 6. lpp.)

PĀRDOMAS JĀŅA NORVIĻA KONCERTĀ

Baznīcas augstie, velvētie griesti, tumšās nišas, ērģeļu skaņas palaikam uzvanda arī visnotrulinātākajā dvēselē tādas sajūtas, kas liek padomāt par dzīvi šeit un mūžībā, par mūsu vietu šai pasaulē, par visu to, kas mūs padarījis par tiem, kas esam. Visus šos jautājumus vēl vairāk nekā parastajā dievkalpojumā uzvandīja Jānis Norvilis savā jaundarbu koncertā Andreja baznīcā 23. novembrī.

Cilvēka dvēselei ir trīs jūtīgas vietas — Dievs, vecāki un dzimtene. Visas trīs dziļi aizķēra Norviļa ērģeļu skaņas, radot un rādot kopīgo ceļu, modernā cilvēka trīsvienību. Dziļas reliģiozitātes un latviskuma apvienojumu Norvilis meklējis un atradis jau agrāk, tādu tik spilgti to nodot tālāk citiem viņam izdevies šai koncertā pirmo reizi.

Latviskais skaistums ir vārs kā sudraba rasa smilgas galā. Tikpat atturīgi, vāri, valdot lielo ērģeļu spēku un bez tradicionālo efektu meklēšanas Norvilis risināja mūžvecos motīvus tautas dziesmu vārsmās izteiktus. Maza biju, neredzēju . . . Labvakar, veju māte . . . Latviskajā dvēselē ir vieta mūsu senču mantojumam, kā arī dzimtenes dievnamu cēlumam. Šo pēdējo dziesmu ļaužu tūkstošiem dziedot, dzirdēju Zemgales Pļaujas svētkos Jelgavā, tepat pirms 30 gadiem; tā aizrauj un pacilā mani vēl šodien un vispār ir kļuvusi tāda pati himna kā Svēts mantojums.

Svēts mantojums šī zeme mūsu tautai . . . 1941. gada 18. novembrī mēs, toreizējie ģimnazisti, stāvējām pie Brīvības piemineklja lielā ļaužu pūlī. Policisti, latvieši, pavēlēja izklīst, paši atvainodamies, ka tas prieksnieciības rīkojums. Tad četri vai pieci sākām dziedāt šo himnu; mums pievienojās cit. Toreiz nezināju, ka pēc 22 gadiem komponists Norvili dzirdēsu tālās Kanādas baznīcā, arenajām ērģelēm ducinot to pašu melodiju.

Toreiz pie Brīvības pieminekļa stāvējām lielā ļaužu pulkā, sažņaugtām dūrēm, gatavi cīnīties. Šoreiz Andreja baznīcā redzēju kādu pusduci vecu māmiņu, labu tiesu dāmu kažokos, trīs jauniešus, divus vai trīs mūziķus un sabiedriskos darbiniekus, divus mācītājus. Un tomēr, arī šos trimdas vientuļniekus, kas sestdienas vakarā varēja atnākt uz baznīcu nacionālam un reliģiskam dievkalpojumam, saistīja tās pašas kopīgās ilgas, tas pats sapnis, kas nejauj aizmirst mūsu

(Nobeigums 8. lpp.)

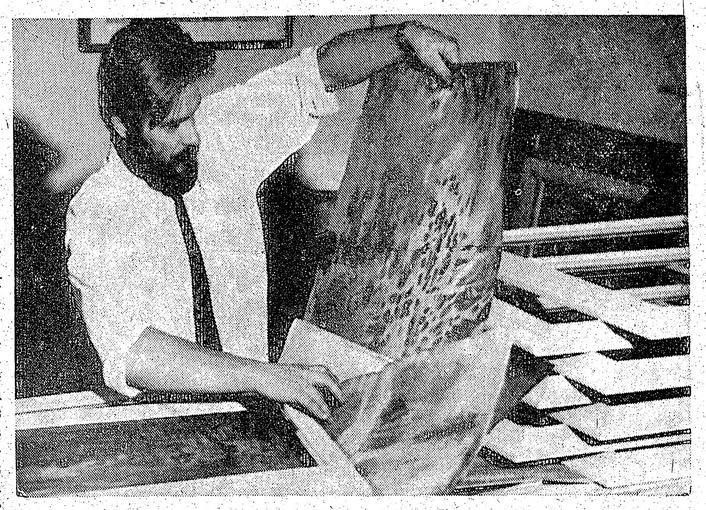

Mākslinieka Daiņa Miezāja akvareļu izstādi 30. novembrī, plkst. 1,30 atklāj Toronto Picture Loan Soc. mākslas salonā, 3 Charles St. (3. stāvā). Skate ilgs līdz 13. decembrim. Tā atvērta ik dienas no plkst. 1.30 — 5.30; ceturtdienās arī no plkst. 7,30 līdz 9,30 vakarā. Foto JAK

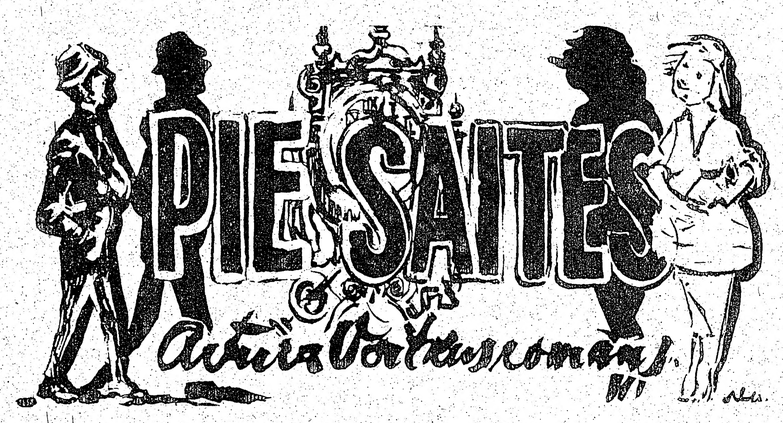

5. turpinājums

Ronalds izskaidroja. Tad viņš mazliet paliecās uz priekšu un nosauca savu vārdu.

— Jums angļisks uzvārds! — svešā iesaucās.

— M — jā. Esmu jau gandrīz visu mūžu Kanadā, — Ronalds stāstīja, bet tad pats iedomāja: it kā tas izskaidrotu, kāpēc viņš vairs nav Miķeļdiena.

— Veclatvietis?! Cik interesanti! Un tik labi runājat latviski!

— Mēs ar māti tā vien sarunājamies.

— Bet ar kundzi? Tā taču jums īsta kanadiete, vai ne?

— Esmu neprecējies.

— Neprecējies! Nē — paklausaities! Kā tas iespējams? — dāma bija pavisam uztraukusies.

— Pavisam vienkārši — neesmu vēl tādu atradis, kas man pa prātam.

— Nē! Vai tas nav interesanti?

Šajā brīdī no dāmu istabas atgriezās Elīna. Redzot māti sarunā ar Ronaldu, viņa kā jautādama palika mirkli stāvot, paskatījās Ronaldā, tad mātē un atkal Ronaldā.

— Elīn! Vai nav interesanti — šis kungs ir latvietis! Veclatvietis! Iepazīstieties! Mr. Taylor — mana meita Elīna.

Elīna sniedza roku un nosauca savu vārdu: Banga.

— Priecājos . . . — Ronalds nomurmināja — loti patikami, Bangas kundze.

— Mana meita arī ir neprecēta, — māte skaidroja, — jaunkundze.

— Ā — piedodiet, — Ronalds aizbildinājās — mana vaina.

— Nav jāatvainojas, — Bangas kundze mierināja, — tas ir mūsu valodas un ieraduma trūkums, ka mēs iepazīstoties paši par sevi tūlīt nesakām, vai esam Mrs. vai Miss. Vai kundze, vai jaunkundze. Angļi tā dara, un tad nekad nav pārpratumu.

— Tas taisnība, — Ronalds pievienojās, lai gan īstenībā viņam bija vienalga.

— Jā, vai ne? — Bangas kundze turpināja sarunu, — mums ir daudz tādu — nu, tādu aizlaicīgu ieradumu, kas prasās pēc reformām. Jūs tā nedomājat?

— Nav bijis laika par tādām lietām domāt, — Ronalds atzinās, — ja jau kas reformējams, gan jau tie izdarīs, kam tas vajadzīgs.

Viesmīlis atnesa pasūtināto, un saruna pārtrūka. Ronalds steidzās izdzert savu kafiju un aizturēja viesmīli, kad tas, dāmas apkalpojis, gribēja attālināties:

— Lēsi, lūdzu.

Viesmīlis saskaitīja, izrāva lapiņu no kabatas grāmatiņas un nolika Ronaldam priekšā.

— Jūs jau iesit? — Bangas kundzes balsī un skatā bija vilšanās — žēl. Tik interesantu sarunu biedru mēs otru neatradisim. Jūs taču arī uz koncertu?

— Mamm', ko tu Tailora kungu izprašņā! — Elīna pirmo reizi iejaucās sarunā, un Ronaldam pēkšņi bija skaidrs, kāpēc viņš Bangas kundzei bija palīdzējis atcerēties, kādu stēku meita pasūtināja. Jaunās sievietes balsī bija kāda īpata pieskaņa, kas tur piejaucās tajā mirklī, kad viņa izteica pārmetumu. Pret šo pieskaņu Ronaldam bija instinktīva nepatika.

— Bet kas tur jauns? — Bangas kundze sarāva uzacis, — tas taču nav noslēpums!

— Protams, — Ronalds piecēlies atbildēja, — bet man vēl jāaiziet mātei pakaļ.

— Vai tas nav interesanti! Cik aizkustinoši! Cik veca ir jūsu māmiņa? — Bangas kundze bija pilnīgā sajūsmā par dēla mīlestību Ronaldā.

— Septiņdesmit divi. Bet jūs viņai nedotu vairāk par sešdesmit pieci.

— Brīnišķigi! Bet varbūt mēs šodien vēl redzamies, ne? — Bangas kundze sniedza roku. — Bija tik patikami ar jums iepazīties. Vai ne, Elīna?

Elīna saldskābi pasmaidīja.

* * *

— Kur tu, Ronīt, tik vēlu — mātes balsī bija pārmetums, — Lilitai atnāca draugi, un visi jaunie aizgāja, tevis nesagaidījuši. Nu tev jādauzās ar mums, veciem cilvēkiem.

Anders iznāca no guļamistabas. Viņš bija dzirdējis noklaudzam āra durvis un Tailora māti runājam.

— Palīdzi nu, Ronald, man uzsiet kakla saiti, — Anders bija uzvilcis kreklu ar stīvinātu apkaklīti un nevarēja saiti zem tās iedabūt īstajā vietā, — Marija grib, lai nemu šito ar cieto priekšu un sienu pats, bet tur nu nekas nesanāk.

— Frediņ, nerunā! — no vannas istabas skanēja Marijas Anderes balss, — svētkos viņš ies ar veco krekl! Un tu, Ronald, viņam izmāci saiti siet. Viņš taču man ir kā tāds stulbuma iemiesojums, mezgls neiznākot! Tad iemācies! Bet nē — pērk tos gatavos lenckarus un staigā par apsmieklu!

Alfreds Anders bija pāris gadus jaunāks par Ronalda māti, bet izskatījās vecāks. Kādreiz viņam Vidzemē bija piederējušas dzirnavas, un tad viņš bija Marijas acīs bijis gudrs un kārtīgs cilvēks, bet kopš viņi bija tikai bēgļi, Alfredam Anderam katru dienu bija jādzird, ka viņš ir cilvēks bez vērtības.

Frediņš rādījās nelaimīgs un uzticības pilns skatījās Ronaldā. Ronalds sakārtoja kakla saiti un ar pirkstiem, cik varēdams, izgludināja grumbas apkaklītē. Vecais vīrs, cīnoties ar nepaklausīgo mezglu, apkaklīti bija saņurcījis un notraipījis.

— Vai tev, krusttēv, nevajadzētu uzvilkt citu kreklu? — Ronalds klusītēm jautāja. Kaut Anders nebija viņa krusttēvs, Ronalds viņu tā godāja jau kopš pirmās redzēšanās, — apkaklīte tāda .. . ja krustmāte redzēs, viņa — hm . . . viņai tā nepatiks.

— Būs labs, — Anders vēroja spogulī savu attēlu, — kas tur manī daudz skatīsies! Maružiņ, kur ir biļetes?

— Nu viņš sāks meklēt biļetes! Tu paklausies, Minna, kāda mana dzīve! Labi viņam teicu: ieliec makā, teicu, un maku iebāz jau laikus jaunajās biksēs, lai vēlāk nav jāmeklē, bet vai tas cilvēks klausa? — Marija Andere runāja ātri un skaļi; viņa bija beigusi kārtoties vannas telpā un iznāca dzīvojamā istabā. Tailoru viesošanās laikā tā bija nodota cieminu rīcībā, bet tā kā dzīvojamā istaba atradās mājas vidū un no tās veda durvis uz pārējām telpām, tad te risinājās visa sabiedriskā dzīve.

—Biju ielicis makā un maks bija arī biksēs, bet tu tās vakar gludināji, — Frediņš pacietīgi skaidroja,— būsi izņēmusi.

—Nu vēl es būšu vainīga! — Marija sasita rokas kā lūgšanā un pacēla acis uz griestiem. — Tu, cilvēks, viņam dari labu, bet kas pēc tam jādzird! — Ronaldiņ, manis dēļ tu nekautrējies. Ģērbies tik un taisies. Jums jāiet, kaut arī mēs netiktu. Bet bez biļetēm jau iekšā nelaidīs. — Nu vai tu gan kustēsies un meklēsi?!

(Turpinājums sekos.)

Latvieši Kanādā

ZIEDOŠAIS ĒRKŠĶIS

Tā saucas Birutas Senkēvičas stāstu un novelju grāmata; to izdevis katoļu laikraksta Dzimtenes Balss apgāds Ņujorkā, vāku zīmējis mākslinieks Imants Āboliņš, iespiesta Daugavas Vanagu spiestuvē.

Biruta Senkēviča mums pazīstama kā ļoti aktīva sabiedriska darbiniece, plašu tautisku inscenējumu sacerētāja (Jāņi, Latviešu kāzas) un patriotisku rakstu autore. Viņas stāsti un dzejoļi izkaisīti trimdas periodikā, tādēļ apsveicams iznākušais stāstu un novelju krājums. Grāmatas nosaukums ņemts no noveles Degošais ērkšķis. Tur apcerēta svaiga un aktuāla problēma: vai sieviete vainojama, ja viņa bijusi spiesta pakļauties varmācīgai kaislībai, un vai mantotais bērns mīlams vai nicināms?

Šīs sievietes līgavainis pārdzīvo šaubās: veltīt viņai līdzšinējo mīlestību vai novērsties . . . Dziļi tvertā saruna ar mācītāju un filozofu viņš iegūst pārliecību, ka sieviete nav vainojama, viņas bērns nav nicināms. Arī pārējie stāsti ir savdabīgā tvērumā.

Grāmata būs dabūjama grāmatnīcās, bet **pirmos eksemplārus varēs iegādāties DV Ziemsvētku tirdziņā 30. novembrī un 1. decembrī, 123 Huron ielā.**

E. A.

DIBINĀS LATVIEŠU NAMA AKCIJU SABIEDRĪBU

„Labāku nākotni sagādāsim paši sev un bērniem, ja demokratiskās tiesības apliecināsim ar demokratisku pienākumu pildīšanu," teica Toronto latviešu nama organizācijas komitejas prezidija priekšsēdis E. Skobe 26. novembra sapulcē. Foto JAK

26. novembra sapulcē latviešu draudžu un organizāciju vadītāji un pārstāvji un atsevišķie dalībnieki latviešu nama iegūšanā un veidošanā, kopā 179 personas, kas reprezentēja 192 balsis, vienbalsīgi apstiprināja Toronto latviešu nama organizācijas komitejas lēmumus un rīcību īpašumu iegādē 491 College ielā un 291 Palmerston avenijā.

Aizklāti balsojot, ar 169 balsīm par, 19 pret, 4 balsis nederīgas, sapulce nolēma latviešu nama sabiedrību reģistrēt kā privātu akciju sabiedrību, kas nodrošina kontroles paturēšanu vienīgi latviešu rokās. Par juridiskiem jautājumiem sapulcē runāja advokāts A. Zutis. Prezidenta kasieris R. Preisbergs ziņoja, ka skaidrā naudā $ 78.000,- bankā un sapulces laikā vēl saņemti čeki par $ 3.440,-. Lietiškība un laba disciplīna izpaudās visa sapulces laikā. Biežie aplausi liecināja par sapulces dalībnieku vienotu atbalstu Toronto latviešu namam.

DIŽDANCIS GATAVOJAS SAVIEM SVĒTKIEM

Pēdējā mēnesī divas līdz trīs reizes nedēļā TLB tautiskā deju trupa Diždancis sanāca kopā uz mēģinājumiem un pārrunām sakarā ar saviem 15 g. jubilejas svētkiem.

Vienā no šīm sanāksmēm jautāju kādai daiļavai, lai pastāsta ko tuvāk par svētku norisi

„Vai tiešām šī būs diža balle?" „Tiek gatavoti jauni balles tērpi — un redzēsit, ka mums netrūkst izdomas arī vakara tērpu pagatavošanā."

„Bet kā tad ar tautas deju uzvedumu?"

„Uzvedums būs viens no labākiem, kā jau jubilejā. Bez pašu jaudīm piedalīsies Hamiltonas latviešu jaunatnes pulciņa deju trupa „Rota", Sv. Katrīnes guntiņu un mazskautu dejas trupa „Mazdancis", Montreālas tautas deju trupa „Ačkups". Dziedātājos A. Vitols — baritons, un Hamiltonas jaunatnes pulciņa meiteņu kvartets.."

Ko tad daris Toronto Lāčiši?"

„Lāčiši iepriecinās, liks pasmaidīt un pārdomāt ar saviem priekšnesumiem."

„Kā veicas ar biļešu iepriekšpārdošanu uz tautas deju uzvedumu?"

„Esam priecīgi, pat pārsteigti par sabiedrības un jaunatnes atsaucību. Pieprasījumi pēc biļetēm ienāk nepārtraukti, bet vietas būs visiem.. par to ir gādāts!"

„Vai šais sarīkojumos piedalīsies arī abi Diždanča agrākie vadītāji — F. Aigars un V. Adlers?"

„Jā, viņi abi būs, kā arī Diždanča pirmā „krustmāte", un daudzi citi, kas agrāk piedalījušies."

„Vai tas tiesa, ka Diždancim jubilejas gadā ir savs „krustdēls?"

„Jā, tas ir mazais Andis, kas atceļojis šeit no Austrālijas ar saviem vecākiem. Tā kā vecāki arī piedalās Diždancī, Andim, kuŗš vēl maziņš un nevar dejot (jo trūkst piemērotas partneres viņa vecumā), atliek tikai trenēties „dziedāšanā" un iepazīties ar Diždanča dalībnieku vecākiem, kuŗu uzraudzībā viņu atstāj."

„Visiem stāties, atkārtosim Munsturi," atskan Diždanča vadītāja balss, un ar šo man arī jābeidz taujāt. Šķiroties daiļava nosaka: „Uz redzēšanos 30. novembrī — mūsu sarīkojumos!"

O. K. „Uz redzēšanos!" Krusttēvs

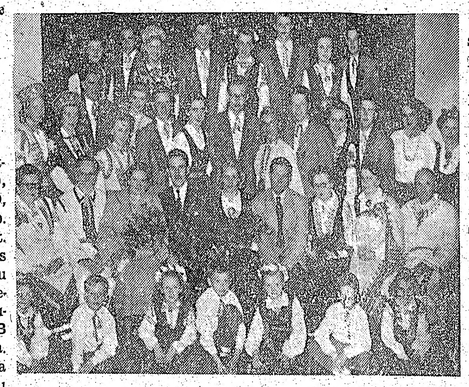

Diždancis pirms 10 gadiem tā pat kā šodien pulcina visus mūsu tautas deju kopējus.

ATBALSTĪSIM SKAUTISMU

Latviešu gaidu un skautu vienību priekšnieku un vecāku padomju pr-ku pirmā sanāksme Toronto notika pag. svētdien, pirmo reizi Kanadas latviešu skautu un gaidu darbības laikā. Tā iezīmējās ar vērtīgām pārrunām un ierosinājumiem abu jaunatnes organizāciju darbības aktivizēšanas virzienā. Sanāksmi vadīja Kanadas latviešu skautu jendas pr-ks A. Budrēvics. Piedalījās gaidu jendas pr-ce A. Martinsone, skautu jendas sekr. O. Kļavenieks, Gaujas gāŗdu vien. pr-ce M. Vilka, Rīgas skautu vien. pr-ks Dr. A. Freibergs, vec. pad. pr-dis A. Lucs, Tērvetes skautu vien. pr-ks Ed. Ozols ar vec. padomes pr-di A. Ancānu, Ventas gaidu vien. pr-ce G. Upīte un Aiviekstes skautu vien. pr-ks vad. Ed. Dāvidsons ar vec. pad. pr-di Ž. Valdmani no Hamiltonas, Saulkrastu gaidu vien. pr-ces v. M. Masīte un Jelgavas skautu vienības priekšnieka v. J. Baltais un vec. pad. pr-dis A. Francis no Sv. Katarīnēm.

Galvenie pārrunu temati bija vecāku un vadītāju sadarbība vienībās, zemes īpašuma iekārtošana Austrumu ev. - lut. draudzes lauku īpašumā Tālavā un Lielā nometne.

A. Franča ierosinājumā pieņēma atzinumu, ka izdevumi vadītājiem, kas saistīti ar bērnu audzināšanas jautājumiem, sedzami vecāku padomēm.

A. Budrēvics iepazīstināja ar apstākļiem sakarā ar Austrumu ev. - lut. draudzes dāvāto zemes gabalu latviešu gaidām un skautiem Tālavā. Sanāksmes dalībnieki pieņēma dāvinājumu ar pateicību, bet izteica vēlējumu, lai ierādītā vieta atbilstu nometņošanas prasībām un mītnes mājas celšanai. Zemes gabala apbūves iespēju un ar to saistīto izdevumu pētīšanai izraudzīja komisiju: A. Lucu, A. Ancānu, A. Budrēvicu un A. Siliņu.

Ed. Dāvidsons informēja, ka skautu un gaidu Lielā nometne nāk. vasarā Kanadas skautu īpašumā Sidrabenes tuvumā nevarēs notikt jo tai laikā minētā vietā būs kanadiešu skautu nometne.

Skautu un gaidu Lielās jubilejas nometnes rīcības komit. Kanadā sekr. O. Kļavenieks informēja par veikumiem jubilejas nometnes krājmarku iegādē līdzekju uzkrāšanai ceļa izdevumu segšanai uz Lielo nometni 1965. gada vasarā.

Toronto pilsētas jauno galvu F. Givenu amatā stājoties sveic Lieltoronto vecākais V. Allens.

TORONTO

Ministrs J. Pikersgils Toronto.

Izmantojot īslaicīgu uzturēšanos Toronto, Federālās valdības ministrs J. Pikersgils satikās ar vairākiem šejienes etnisko grupu un preses pārstāvjiem.

Informatīvā sanāksmē, kas notika Ontario parlamenta dep. A. Tomsona rezidencē, klāt bija arī LNAK politiskās nozares vadītājs J. Lejiņš, LNAK padomes loc. V. Upeslācis un LA red. A. Kundrats.

Ministrs J. Pikersgils pārrunās pieskārās Kanadas valdības ārpolitiskiem un iekšējās politikas jautājumiem.

Pēc sanāksmes LNAK politiskās nozares vad. J. Lejiņš izteicās, ka ministra paskaidrojumi pelnī vislielāko ievērību.

⊕ Kanadas Daugavas Vanagu rīkotais Ziemsvētku tirdziņš atvērts sestdien, 30. novembrī, no plkst. 9 rītā līdz 8 vakarā; svētdien no plkst. 10,30 — 7 vakarā. Tai pašā laikā notiek arī G Upītes gleznu izstāde.

● Veras Leinveberes, Kārļa Šūna un Juŗa Cīruļa dziesmu pēcpusdiena notiek svētdien, 1. decembrī, plkst. 5 p. p. Andreja baznīcas zālē. Programmā Bethovens, A. Kalniņš, kā arī J. Mediņa jaundarbi V. Leinvebere-res atskaņojumā. Baritons J. Cīruls, starp citu, sniegs šeit maz dzirdēto Jāņa Mediņa prologu no operas Uguns un Nakts.

⊕ 4. Dziesmu svētku rīcības komiteja ziņo, ka konkursa termiņš Dziesmu svētku zīmes meta iesniegšanai pagarināts līdz š. g. 31. decembrim. Konkursa noteikumi izsludināti LA 91. n-rā. Meti iesūtāmi zīmējas kom. prdim R. Bregžim 2573 St. Clair Ave. E., Toronto 16, Ont., Canada.

⊕ Pēdējam Latvijas universitātes rektoram un šejienes latviešu sabiedrībā pazīstamam darbiniekam prof. V. Burkēvicam nāk. gada 10. janvārī piepildās 70 mūža gadi. Toronto latviešu organizācijas paredzējušas prof. V. Burkēvica godināšanu rīkot 11. janvārī. Radīta rīcības komiteja ar būvinž. A. Arāju kā pr-di. Komitejā darbojas arī inž. O. Dzērvītis (Inž. un techn. kopa un Austrumu ev. - lut. dr.), inž. K. Šlessers (Inž. un techn. kopa), V. Slaviešа (Tautas augstskola un Sestdienas ģimnazija), G. Soste (Toronto korp. kopa), Dr. A. Zariņa (Studenšu korp. kopa), R. Roze (Pirmā ev. - lut. draudze) un vad. O. Kļavenieks (Skautu jenda). Savu līdzdalību rīcības komitejas darbā vēl pieteikusi Sv. Jāņa ev. - lut. draudze, Toronto latv. b-ba, TLB sestdienas skola un gaidu jenda. Komiteja pārrunājusi jubilāra godināšanas vakara priekšdarbu izkārtošanas jautājumus. Piedalīšanās suminašanas sarīkojumā piesakāma rīcības komit. loc. līdz 5. janvārim, un savu līdzdalību ņemt laipni aicināts ikviens tautietis.

⊕ Radio raidītājs CHUM-FM savā klasiskās mūzikas programmā uzņēmis 32 Bēthovena sonātas slavenā pianista Artūra Šnābela interpretācijā, turpinot tās raidīt secības kārtībā katru vakaru no plkst. 7—8 („In Concert").

NORANDA

⊕ DV Norandas nodaļas grāmatnīcas grāmatu izlozē š. g. 17. novembrī grāmatas laimēja sekojošu ložu īpašnieki:

3. 7; 19; 36; 45; 46; 50; 53; 57; 59; 62; 69; 72; 83; 90; 91; 97; 99; 102; 103; 111; 112; 113; 118; 120; 131; 135; 143; 151; 153; 155; 158; 161; 162; 165; 166; 180; 181; 183; 192; 197; 198; 202; 203; 204; 205; 211; 212; 213; 215; 217; 218.

Laimētājiem grāmatas jau izsūtītas.

VINIPEGA, MAN.

⊕ Marija Kēlere savas ģimenes un tuvāko draugu pulciņā 10. novembrī atzīmēja 70. dzimšanas dienu. No Mārtiņa draudzes dibināšanas laika abi laulātie draugi Marija un Ādolfs ir aktīvi šīs draudzes atbalstītāji. Jubilāre darbojas dāmu komitejā, Ādolfs par draudzes priekšnieku. Kēleru ģimene zaudējusi vienu dēlu 2. pasaules karā. Otrs dēls — Armands ir čaklš darbinieks DV mednieku un makšķernieku sekcijā, būdams tās vadītājs. Mārtiņa draudzes mācītājs E. Bērziņš bija atsūtījis savus novēlējumus ar rakstu, ņemot par pamatu vārdus, kas atrodami Pāvila vēstulē kolosiešiem.

Svētīgus darba augļus novēlam jubilārei turpmākajā dzīves posmā!

O. Š.

Sveicam

ALEKSANDRU AUGULI

60 g. jubilejā!

DV Toronto nodaļas saime.

LASĪTĀJU VĒSTULES

VĒL PAR „VILKS RĪGĀ"

Izlasot E. Kalniņas kritiku par „Vilks Rīgā", gribētos to vēl papildināt ar to, ko kritiķe varbūt ar nolūku atstājusi nepateiktu. Man šķiet, ka kritikas uzdevums ir teikt patiesību vienmēr — arī tad, ja tā nav patīkama.

Bija prieks redzēt pazīstamos aktierus un viņu meistarīgo spēli, bet bija žēl noskatīties, ka visas viņu pūles nespēj pārvērst T. Zeltiņa lugu par iepriecinošu teātŗa gabalu. Latviešiem nav daudz labu lugu un vēl mazāk labu komēdiju. Aktieŗi nevar ielikt lugā to, kā tur nav, un tā arī šoreiz viņi nespēja pārcelt skatītāju no tagadnes pagātnē, nedz arī aizraut smieklos par tīri banālajiem jokiem. Ja nu Vašingtonas ansamblis gribēja pierādīt, ka labs aktieris arī no šīs lugas var kaut ko iztaisīt, tad vajadzēja ņemt palīgā drāmaturgu ar labi asu zīmuli, kas salīdzina lugu vismaz par trešdaļu.

Valdemārs Bebris.

ANDREJSONS
APDROŠINA.
HI 7-4323

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

V BEBRIS
APDROSINĀSANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO. PL. 9-0266

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
maksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozitiem. Izdara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un atklātas māju hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.
27 BLOOR ST., E. TORONTO,
TEL. 924-2775,
no pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
Sestdienās no pl. 12 līdz 5 p. p.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

Līdz 29. novembrim — mākslinieku vienības Latvis gleznu un skulptūru izstāde Ziemeļu Yorkas publ. bibl., 5126 Yonge ielā, Willowdale. Atvērta no otrdienas līdz piektdienai, no plkst. 9 līdz 8.30 vakarā, sestdienās no plkst. 9 līdz 1 p. p.

30. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.

30. novembrī — plkst. 7,30 Lansdowne Assembly Hall Rudens balle ar bazāru, T.L. katoļu vienības sarīkojumā.

30. novembrī — plkst. 18.30 Igauņu namā, 958 Broadview Ave., Latvijas kaŗa skolas 44 gadu dibināšanas atcere. Ieeja pret ielūgumiem.

30. novembrī — TLB Diždanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 Tautas deju un dziedāšanā" un iepazīties ar Diždanča dalībnieku vecākiem, kuŗu uzraudzībā viņu atstāj."

„Visiem stāties, atkārtosim Munsturi," atskan Diždanča vadītāja balss, un ar šo man arī jābeidz taujāt. Šķiroties daiļava nosaka: „Uz redzēšanos 30. novembrī — mūsu sarīkojumos!"

O. K. „Uz redzēšanos!" Krusttēvs

1. decembrī — TLB rīko Sv. Andreja baznīcas telpās plkst. 5 p. p. pianistes V. Leinveberes, baritona J. Cīrula un tenora K. Šūnas koncertu.

7. decembrī — no plkst. 11 līdz 6 vak. Sv. Jāņa draudzes dāmu kom. Ziemas svētku tidziņš — Trīsvienības baznīcas zālē.

15. decembrī — plkst. 3 p. p. Mūzika Ziemsvētku ieskaņai Walmer Road baptistu dievnamā. Piedalās: P. Geistauts, A. Grigale, stīgu Trio un koris.

29. decembrī — plkst. 2.30 Sv. Miķeļa katedrāles zālē Toronto latviešu kaļoju bērnu eglītes vakars.

4. janvārī — plkst. 7 vak. Latviešu strēlnieku Ziemsvētku kauju atcere DV namā, 123 Huron ielā.

5. janv. — Sv. Andreja baznīcas sarīk. zālē TLB sestdienas skolas Eglītes vakars.

18. janvārī — apvienotā vīru koŗa „Viesturs" koncerts un balle lietuviešu bazn. zālē, 1021 College St. W., Toronto.

25. janvārī — plkst. 8 vakarā TLTA Sestdienas ģimn. Draudzīgā aicinājuma atcere Sv. Andreja baznīcas augš. zālē.

31. janvārī — plkst. 8,30 Nakts Latīņu kvartālā jaunajā Igauņu namā, 958 Broadview Ave.

1. februārī — Preses balle Columbus Hall (Linden - Sherbourne).

8. februārī — Masku balle jaunajā Igauņu namā. DV sarīkojums.

9. februārī — TLB drāmatiskā ansambļa izr. „Ugunī" skolai Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.

14. februārī — Latviešu mākslinieku vienības Latvis gadskārtējais karnevāls Columbus Hall.

22. februārī — pl. 7,30 DV teātris Kanadā izrādīs T. Zeltiņa komēdiju „Viņa raugs" Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē.

19. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Gleške (vijole) un Lilija Gleške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā

4. aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta „Purrpurrū" Jarvis Collegiate.

5. aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.

11. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes koŗa koncerts — Sv. Andreja baznīcā.

17. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.

18. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.

26. aprīlī — plkst. 3 p. p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koŗa 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamā.

2. maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.

3. maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.

9. maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Šepes 25 gadu atceres koncerts.

NIAGARA

25. un 26. jūlijā — 11. Draudzības un jaunatnes dienas Niagarā.

HAMILTONA

1. decembrī — plkst. 6 v. TLB ansambļa viesizrāde R. Blaumaņa „Ugunī" YMCAs zālē 79 James St. S.

14. decembrī — plkst. 7 Latviešu biedrības namā, 16 Queen St. N., Latviešu strēlnieku groziņu vakars un P. Luksa gleznu izstādes atklāšana. Izstāde atvērta līdz 28. decembrim.

15. decembrī — plkst. 4 p. p. Latviešu baznīcas apakš. telpās Hamiltonas DV eglīte.

1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).

SV. KATARĪNES

31. decembrī — tradicionālā Jaungada sag. balle „Beacon Motor Hotelī" (Q. E. lielceļš, pusceļā starp Hamiltonu un Sv. Katarīnēm), vanadžu sarīkojumā.

Dzīv

KĀ LATVIEŠI SĒROJA P

J. F. KENEDIJA NOGALINĀŠANA SALĪDZINĀJUMĀ

Viena no lielākām latviešu iecelotāju sēru dienām bijusi ASV prezidenta Viljama Mekkinleja (William McKinley (1897.—1901.) nogalināšana Bafalo pilsētā 1901. gada 6. septembrī.

J. Zīberga vadītais „Amerikas Vēstnesis" par šo amerikāņu tautas traģēdiju raksta šā:

„ . . . Visa amerikāņu tauta bija ļoti uztraukta, kad dabūja zināt, ka viņu zemes galva Mekkinlejs tika Panamerikas izstādē ar diviem revolveŗa šāvieniem nāvīgi ievainots no kāda anarķista. Visu sirdis bija ļoti apbēdinātas par briesmīgo notikumu, un katrs amerikānis sajuta dziļāko līdzjūtību pret savu prezidentu, jo mēs paši esam viņu amatā iecēluši, tādēļ viņš mums bija arī mīļš." Mēs dzirdam no tālās pagātnes, ka arī toreizējai ieceļotāju paaudzei Amerikas prezidents bija mīļš un nevis tāds despots, kāds bija toreiz Krievijas cars.

Tālāk laikraksts ziņo: „Piektdien prezidents ieturēja pusdienas krāšņajā mūzikas templī un notika sasveicināšanās ar publiku. Ikviens, kas gribēja, varēja iet prezidentam klāt un sniegt roku. Šis paradums Amerikā ir ļoti iecienīts, un viss ļaužu pulks Bafalo bija ļoti uzjautrināts un iepriecināts. Bet neviens no tiem tūkstošiem nenojauta, ka līdz ar viņiem roku sniegt prezidentam iet arī slepkava. Ļaužu pūlī bija redzams kāds mērena auguma cilvēks ar lejup nolaistu roku, kabatas lakatiņā nesot apslēptu revolveri. Pirmais šāviens prezidentu ķēris pret trešo ribu un mazliet aizsargājis iekšējos organus, bet otrais šāviens izgājis cauri vēderam. Ārsts varējis atrast tikai vienu lodi, bet otru nav varējis izņemt. Prezidents operāciju pārcietis ļoti. Šāvējs atzinies, ka ir anarķists un izpildījis savu pienākumu. Viņš cietumā gaida savu sodu."

Gluži kā tagad sērojot par prezidentu Kenediju, arī toreizējais latviešu avīznieks sacījis:

„Sēras par Mekkinleja pavairotas caur to, ka caur kāda viltīga un slepkavas roku, kas v tautai ir par kaunu u ka šādas lietas vēl va brīvajā republikas vals

Prezidents Mekkinle ar nāvi veselu nedēļu paredzētas komplikāci vājinājās sirds darbī darīja visu iespējamo gi. Viņa pēdējie vā „Ardievu visiem, ardie Dieva prāts."

Mekkinlejs mira 14. bet viņa bēru diena b tembris, kas izvērtās ko nacionālo sēru d raksts rakstā tālāk: kinleja nāves viņa viceprezidents Teodor (1858.—1919.). Viņš t šā dienā bez kādām ceremonijām amatā ie velts izlaida tīllt pr un 19. sept. izsludinā dienu, kur visa tauta pie Mekkinleja apbēdī Arī Bostonas latviešu bas draudze noturēja kalpojumu . . . Visi v dienu bija slēgti, ka pusmastā un pilsētas bija pārvilkti ar sēru Tauta arī atcerējās, k septembrī priekš div diem mira prezident no ievainojumiem . . .

VIENA

SĒRU NOGALE B

Traģiskā nedēļas tonā ieradās ALT ansamblis ar savu „Vilks Rīgā", bet sēru nenotika, jo tautie šādu izpriecu apmek nojauca jau uzceltās un devās mājup — u nu.

Sēru dēļ vāji apm Jēkabam Zībergam miņas vakars, kas p

Mazais Džons Kenedijs atvadās no tēva

GENERĀLKONSULS
Dr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 927-5661.
1130 BAY ST.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
210 VICTORIA AVE., APT. 16.

ALEKSANDRA KANBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
(5 Ferrier Ave., Toronto,
pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

V BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.
TORONTO. PL. 9-0266

TORONTO
LATVIEŠU
KREDITSABIEDRĪBA
LATVIAN (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED
Taksā 4% gadā par noguldījumiem un 3½% par depozītiem, dara visas parastās banku operācijas. Izsniedz aizdevumus un otrās mājų hipotēkas. Birojs atvērts 6 dienas nedēļā.
927 BLOOR ST., E. TORONTO,
TEL. 924-2775,
pirmdienas līdz piektdienai no plkst. 12—8 vakarā.
sestdienās no pl. 12 līdz 5 p. p.

KALENDĀRS

1. februārī — Latviešu mākslinieku vienības Latvis gadskārtējais karnevāls Columbus Hall.
2. februārī — pl. 7,30 DV teātris Kanadā izrādīs T. Zeltiņa komēdiju „Vīna raugs" Sv. Andreja b-cas sarīk. zālē.
9. martā — plkst. 8.30 Unitarian bazn. zālē Imants Gleške (vijole) un Lilija Gleške (tautas dz.) T. L. Koncertapv. sarīkojumā.
aprīlī — DV teātris Kanadā izrādīs M. Zīverta „Purrpurrū" Jarvis Collegiate.
aprīlī — A. Vaivodes garīgs koncerts Sv. Jāņa draudzes sarīkojumā.
1. aprīlī — I Latv. ev. - lut. draudzes kora koncerts — Sv. Andreja baznīcā.
7. aprīlī — M. Kovaļevskas gleznu izstādes atklāšana.
8. aprīlī — Senlatviešu kāzu uzvedums.
6. aprīlī — plkst. 3 p. p. Apvienoto Amerikas latviešu baptistu koru 15. Garīgu dziesmu diena Walmer Road baptistu dievnamē.
maijā — plkst. 7,30 Parkdale Collegiate zālē vīru koris Daugavieši no Čikāgas (dir. A. Kupcis) T.L. Koncertapv. sar.
maijā — Sv. Andreja bazn. sar. zālē TLB sestdienas skolas — Ģimenes dienas sarīkojums.
maijā — prof. Jāņa Mediņa 60 darba gadu un Ludmilas Sepes 25 gadu atceres koncerts.

NIAGARA

5. un 26. jūlijā — 11. Draudzības un jaunatnes dienas Niagarā.

HAMILTONA

decembrī — plkst. 6 v. TLB ansambļa viesizrāde R. Blaumaņa „Ugunī" YMCAs zālē 79 James St. S.
4. decembrī — plkst. 7 Latviešu biedrības namā, 16 Queen St. N., Latviešu strēlnieku groziņu vakars un P. Luksa gleznu izstādes atklāšana. Izstāde atvērta līdz 28. decembrim.
5. decembrī — plkst. 4 p. p. Latviešu baznīcas apakš. telpās Hamiltonas DV eglīte.
1964. g. 8. februārī — plkst. 7,30 HMM kluba balle Rainbow zālē (King - Sandford St.).

SV. KATARINES

1. decembrī — tradicionālā Jaungada sag. balle „Beacon Motor Hotell" (Q. E. lielceļš, pusceļā starp Hamiltonu un Sv. Katarīnēm), vanadžu sarīkojumā.

Dzīve Savienotās Valstīs

KĀ LATVIEŠI SĒROJA PAR PREZIDENTU

J. F. KENEDIJA NOGALINĀŠANA SALIDZINĀJUMĀ AR MEKKINLEJA PIRMS 62 GADIEM

Viena no lielākām latviešu iecelotāju sēru dienām bijusi ASV prezidenta Viljama Mekkinleja (William McKinley (1897.—1901.) nogalināšana Bafalo pilsētā 1901. gada 6. septembrī.

J. Zīberga vadītais „Amerikas Vēstnesis" par šo amerikāņu tautas traģēdiju raksta šā:

„. . . Visa amerikāņu tauta bija ļoti uztraukta, kati dabūja zināt, ka viņu zemes galva Mekkinlejs tika Panamerikas izstādē ar diviem revolvera šāvieniem nāvīgi ievainots no kāda anarkista. Visu sirdis bija ļoti apbēdinātas par briesmīgo notikumu, un katrs amerikānis sajuta dziļāko līdzjūtību pret savu prezidentu, jo mēs paši esam viņu amatā iecēluši, tādēļ viņš mums bija arī mīļš." Mēs dzirdam no tālās pagātnes, ka arī toreizējai iecelotāju paaudzei Amerikas prezidents bija mīļš un nevis tāds despots, kāds bija toreiz Krievijas cars.

Tālāk laikraksts ziņo: „Piektdien prezidents ieturēja pusdienas krāšņajā mūzikas templī un notika sasveicināšanās ar publiku. Ikviens, kas gribēja, varēja iet prezidentam klāt un sniegt roku. Šis paradums Amerikā ir ļoti iecienīts, un viss ļaužu pulks Bafalo bija ļoti uzjautrināts un iepriecināts. Bet neviens no tiem tūkstošiem nenojauta, ka līdz ar viņiem roku sniegt prezidentam iet arī slepkava. Ļaužu pūlī bija redzams kāds mērena auguma cilvēks ar lejup nolaistu roku, kabatas lakatiņā nesot apslēptu revolveri. Pirmais šāviens prezidentu ķēris pret trešo ribu un mazliet aizsargājis iekšējos orgānus, bet otrais šāviens izgājis cauri vēderam. Ārsti varējis atrast tikai vienu lodi, bet otru nav varējis izņemt. Prezidents operāciju pārcietis ļoti. Šāvējs atzinies, ka ir anarķists un izpildījis savu pienākumu. Viņš cietumā gaida savu sodu."

Gluži kā tagad sērojot par prezidentu Kenediju, arī toreizējais latviešu avīznieks sacījis: „Sēras par Mekkinleja nāvi tika pavairotas caur to, ka viņš mira caur kāda viltīga un negodīga slepkavas roku, kas visai mūsu tautai ir par kaunu un negodu, ka šādas lietas vēl var notikt šai brīvajā republikas valstī."

Prezidents Mekkinlejs cīnījās ar nāvi veselu nedēļu: radās neparedzētas komplikācijas, un pavājinājās sirds darbība. Ārsti darīja visu iespējamo, bet veltīgi. Viņa pēdējie vārdi bijuši: „Ardievu visiem, ardievu. Tas ir Dieva prāts."

Mekkinlejs mira 14. septembrī, bet viņa bēru diena bija 19. septembris, kas izvērtās par lielāko nacionālo sēru dienu. Laikraksts raksta tālāk: „Pēc Mekkinleja nāves viņa vietā nāca viceprezidents Teodors Ruzvelts (1858.—1919.). Viņš tapa tai pašā dienā bez kādām svinīgām ceremonijām amatā ievests. Ruzvelts izlaida tūlīt proklamāciju un 19. sept. izsludināja par sēru dienu, kur visa tauta piedalījās pie Mekkinleja apbedīšanas . . . Arī Bostonas latviešu Trīsvienības draudze noturēja sēru dievkalpojumu . . . Visi veikali visu dienu bija slēgti, karogi plīvoja pusmastā un pilsētas vidū nami bija pārvilkti ar sēru karogiem. Tauta arī atcerējās, ka taisni 19. septembrī priekš divdesmit gadiem mira prezidents Garfilds no ievainojumiem . . . Pēc Mekkinleja nāves sākās Rūzvelta ēra, kuŗā viņš izcēlās kā ievērojams valstsvīrs. Kāds francūzis, apceļodams ASV tai laikā, ir teicis: Es redzēju divus gigantus — Niagaru un Ruzveltu". Slepkava saņēma nāves sodu.

Ruzvelta laikā uzsāka anarchistu apkaŗošanu, kas reizē ar politisko bēgļu iecelošanu attīstījās ASV. Amerikāņu nācija un arī latviešu iecelotāji, kas vēlējās dzīvot mierā un labklājībā, toreiz rakstā izteica šādas domas: „20. g. s. ir ar briesmīgu darbu iesācies. Savienoto Valstu prezidents ir miris caur slepkavas rokām. Tas rāda mums, ka tas odžu dzimums, tā slepkavu banda, kuŗa tīko pēc valsts valdnieku dzīvības, vēl ir spēkā un izdara visādus briesmu darbus. Tak lai Dievs dod, ka šis velna perēklis tiktu reiz pavisam izārdīts un šī niknā zāle pavisam iznīcināta . . . "

Gluži kā Teodoram Ruzveltam, līdzīgas problēmas jāveic arī jaunajam ASV prezidentam Lindonam B. Džonsonam. Cerēsim, ka nācijas traģēdija, ko tā pārdzīvoja šinīs novembŗa dienās, saliedēs to viengabalaināku un radīs iekšējo spēku, kas sargās cilvēces ideālus un palīdzēs atgūt brīvību tautām, kas to zaudējušas.

Osvalds Akmentiņš.

VIENA SVECĪTE UZ ALTĀRA

SĒRU NOGALE BOSTONĀ

Traģiskā nedēļas nogalē Bostonā ieradās ALT Vašingtonas ansamblis ar savu komēdiju „Vilks Rīgā", bet sēru dēļ izrāde nenotika, jo tautieši nevēlējās šādu izpriecu apmeklēt. Aktieŗi nojauca jau uzceltās dekorācijas un devās mājup — uz Vašingtonu.

Sēru dēļ vāji apmeklēts bija Jēkabam Zībergam veltītais piemiņas vakars, kas notika 24. novembrī ALTIS telpās. Dr. A. Grīnups, to atklādams, teica: „Mēs esam zaudējuši lielu cilvēku, cīnītāju un cerību nesēju. J. F. Kenedijs ASV vadību uzņēmās vētraina laikā, kad viena dienā uzpeldēja tik daudz problēmu, kas skāra visu pasauli. Viņa brālis krita karā un viņam pašam dzīve tikko nenoslēdzās vētraina jūrā." Tad runātājs pieminēja tos gadījumus, kas viņu dzīvē saveduši kopā ar latviešu tautu. Reizē notika arī otra cīnītāja Jēkaba Zīberga piemiņēšana, kas latviešiem ir paraugs un kas arī šinī gadā aizgājis aizsaulē pēc sevišķi gaŗa mūža nodzīvošanas. Šo gadījumu atcerējās arī nelaikus prezidents Kenedijs, kas Zīberga tēvam 100. gada dzimšanas dienā atsūtīja apsveikuma telegrammu.

Sekoja referāts „Cilvēka piemiņa individa un tautas dzīvē", ko noslēdza ar filmas krāsu slaižu izrādi. Par pēdējo izrādi rūpējās Ž. Dekis un A. Janševics. Filmu par Zīberga dzīvi paplašinās ar skatu uzņēmumiem no J. Zīberga mūzeja eksponātiem.

24. novembrī notika dievkalpojumi vietējās latviešu baznīcās, kur, mirušos pieminot, veltīja aizlūgumus nogalinātam ASV prezidentam J. F. Kenedijam.

Džamaika Plein latviešu lut. dievnamā dievkalpojumu vadīja māc. F. H. Ruperts, solo dziesmas dziedāja Švarcberga. Uz altāŗa bija 17 svecītes. Viena no tām dega par piemiņu mūžībā aizgājušam prezidentam, pārējās draudzes locekļiem, kas miruši šinī gadā. Pieminēja mirušo Amerikas latviešu tēvu, pirmo ASV latvieti, kas lika pamatus organizētai latviešu dzīvei šinī kontinentā.

Līdzīgs dievkalpojums notika Trimdas draudzē, ko vadīja māc. A. Galiņš. Īpašu dziesmu draudze nodziedāja prezidenta piemiņai un dievvārdos to atkārtoja mācītājs. Tumsai metoties, ap 100 tautiešu pulcējās Getzemanes kapos, kur pēc Latvijas laika tradicijām iededza svecītes uz kapiem. Lielajā kapsētā mirdzēja daudzas liesmiņas, bet viņu piederīgie pulcējās kapsētas centrā un aizlūdza par mirušiem.

25. novembrī Daugavas Vanagu namā notika īpašs piemiņas sarīkojums nogalinātā prezidenta piemiņai. Ar sēru karogiem zālē ieradās skautu un gaidu goda sardze. Katram skautam un gaidai bija sēru lentīte. Spēcīgos vārdos māc. F. Ruperts cildināja prezidenta Kenedija personību, kas cīnījās par savas tautas un brīva cilvēka ideāliem, un, katru darbu sākdams, piesauca Dieva palīdzību. Runāja arī DV pr-ks O. Kutcers par aizvadīto traģisko nedēļas nogali, kad vēl nezināms, kādā nolūkā notika šis atentāts. Svinīgo sanāksmi, kuŗā piedalījās visai plaša publika, noslēdza ar kopīgi nodziedāto ASV himnu. Visu sejās lasīja dziļu nopietnību un skumjas.

Mazais Džons Kenedijs atvadās no tēva.

NJUJORKA SĒRO

Pirmās ziņas par ASV prezidenta Džona F. Kenedija nāvi ņujorkieši saņēma piektdienas pēcpusdienā, kad lielākā daļa vēl atradās savās darba vietās. Īsi pirms plkst. 2 dienā īsas rādio ziņas norādīja, ka Dallesā, Teksasā šauts uz prezidentu, ievainojot viņu galvā. Nedaudz vēlāk sekoja ziņojums, ka prezidents miris.

Sākumā šīm ziņām neviens ņujorkietis negribēja ticēt, bet bija jāaprod ar domām, ka prezidents ir miris, ka viņa vietā pēc 99 minūtēm stājies viceprezidents Lindens B. Džonsons. Ņujorkas lielpilsētas raibā un straujā dzīve it kā apstājās; viss kļuva kluss un tumšs. Darba vietās pārrunāja negaidītos un neparedzamos notikumus. Ņujorkas biržu tūlīt slēdza, slēgti bija arī kino un teātri, veikali bija gandrīz pircēju tukši, bankās arī gandrīz neviena.

Svētdien notika piemiņas dievkalpojumi baznīcās, dažās vietās vairākas reizes dienā un grūti bija atrast tukšu vietu. Kopš prezidenta nāves radio un televīzija pārtrauca paredzētās programmas, veltījot visus raidījumus mirušam prezidentam, pie kam televīzija raidīja dienas notikumus, bet radio sēru mūziku.

Prezidentu apglabāja 25. novembrī Arlingtonas nacionālos Brāļu kapos, piedaloties valstu galvām un daudziem ievērojamiem valstsvīriem no visas pasaules. Prezidenta izvadīšanas dienā skolas bija slēgtas, pastu neiznēsāja, visas valsts un pašvaldību iestādes arī slēgtas, daļa lielāko veikalu slēgti — visa Amerika sēroja.

Daudzi cilvēki pulcējās pie televīziju veikalu logiem, lai savās ikdienas gaitās tērotu arī prezidenta pēdējo ceļu.

Latviešiem svētdien, 24. novembrī, bija mirušo piemiņas dievkalpojumi. Latviešu noskaņu māc. A. Ozols iecēla savā sprediķī: „Līdz ar savām skumjām, mēs šeit esam pulcējušies arī kopīgās skumjās, jo no lodes kritis ASV prezidents Kenedijs."

Ņujorkas latvieši sēro par prezidenta nāvi; arī tie, kas ne katru reizi piekrita un bija apmierināti ar prezidenta politiku. Abos pēcpusdienas latviešu dievkalpojumos baznīcas Bruklinā un Bronksā bija pilnas, abos dievkalpojumos mācītāji pieminēja prezidenta nāvi. Latvieši satiekoties pārrunāja traģisko notikumu. Dažam, lasot laikrakstos notikumu aprakstus vai vērojot televīzijā sēru gājienu, pamirdz asaras acīs. Ikviens šinīs dienās liekas klusāks un nopietnāks, kaut kas ikdienas gaitā liekas citādāks.

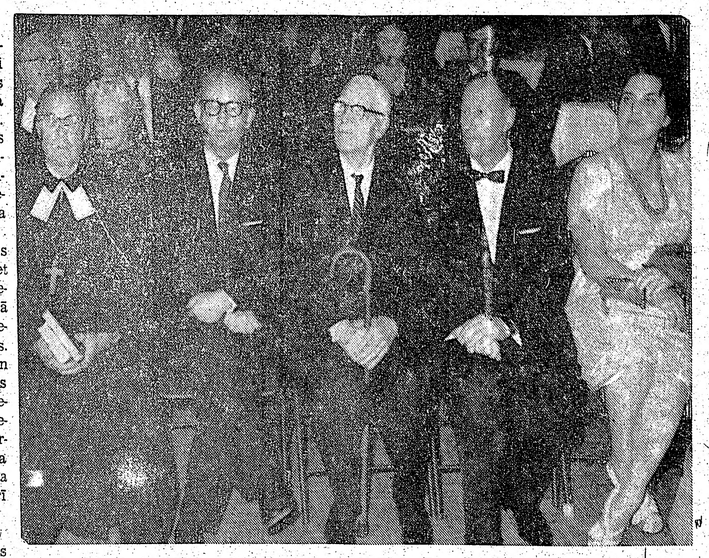

DV apvienības atklāšanas svinības Losandželosā. Uzņēmumā no kreisās: māc. A. Grietēns, DV ASV valdes pārstāvis T. Sīlis, ģen. Ed. Kalniņš un DV apv. Dienvidkalifornijā pr-ks P. Pļavnieks.

ROSIGĀ DEMOINAS DVSAIMĒ

Daugavas Vanagu Demoinas apvienība Lāčplēšu dienu atzīmēja ar kupli apmeklētu piemiņas brīdi Des Moines Oralabor kapu latviešu nodalījumā, kuŗš patlaban, šoruden, paplašinājies ar jaunieģūtām kapu vietām, jauniem apstādījumiem un ejām. Aizlūgumu vadīja māc. Kiploks, bet apvienības pr-ks Vold. Palks nolika ziedus uz Latvijas atbrīvošanas kara un leģionāru kapu vietām.

1964. g. rudenī palet 20 gadi no DV organizācijas darbības sākuma. Pamazām, bet sistēmatiski DV ir izaugusi par iespaidīgu, kupli sazarojušu globālu organizāciju, ar paliekamu nozīmi visā brīvajā pasaulē. Atzīmējot šo 20 gadu darbību, ir iecerēta aprūpes vajadzībām arī mantu izloze - loterija ziedotāju starpā vispārējā, globālā mērogā. Izlozes tehniskā noorganizēšana uzdota Demoinas DV apvienībai. Mantu izlozes ziedojumu kartes jau dabūjamas un piepraāsmas pie DV apvienības Demoinā pr-ka V. Palka, 404 W. Nevada St., Marshalltown, Iowa.

Mantu izlozes komisija ziņo, ka līdz šim jau ienākuši pāri par pussimtu dāvinājumu, starp tiem: mākslinieku V. Aistara un R. Vanaga gleznas, grāmatu apgāda „Imanta" Dānijā izdotās Latviešu tautas dziesmas 12 sējumu komplekts un citas grāmatas, to starpā ģenerāļa Bangerska Mana mūža atmiņas 4 sējumos. Seko dažādu citu apgādu: Šķirmanta, Ķezbera, Dobeļa, Kalnāja u. c. grāmatas, gada abonements žurnālam Zintis, V. Ziedoņa The Latvian Trio iespēlētās skaņu plates un dažādi DV apvienību Sav. Valstīs, kā arī privātpersonu ziedotie keramikas, audumu, ādas un koka izstrādājumi latviskā stilā. Mantas un ziedojumi sūtāmi uz izlozes komisijas adresi — V. Žuburai, 13 - E. Gray St., Des Moines, Iowa. Visiem ziedotājiem izlozes komisija izsaka sirsnīgu latvisku paldies. **Sk.**

LATVIJAS NEATKARĪBAS ATJAUNOŠANA

Sakarā ar Latvijas 45 g. neatkarības dienas atceri š. g. 19. novembrī kongresa protokolā ievietota dep. Edvarda Dervinska (Rep., Ill.) runa, kuŗā pēc ievada teikumiem teikts:

„Brīvajā pasaulē šie svētki tika svinēti ar sērām, jo latviešu bēgļi, gan uzturēdami dzīvu šī vēsturiskā notikuma atzīmēšanas tradiciju, tomēr nevar priecāties. Latvijā šodien latviešiem nav atļauts svinēt šo dienu, jo viņu neatkarību iznīcinājusi Pad. Savienība. Pašreiz Pad. Savienība, sekodama savai apzinātai politikai apspiest nacionālo garu, pārspriež plānus, kas izbeigtu fiktīvo Pad. Savienības republiku neatkarību un radītu reģionālus valdības apgabalus vēsturisko robežu vietā. Šīs rīcības nolūks ir sagraut nacionālistu pretestību.

Sirsnīgi griežos pie visiem latviešu izcelsmes amerikāņiem, kā arī latviešu emigrantu grupām visā pasaulē, ar mudinājumu, lai viņi pastāvētu savā pārliecībā un nodotos savas tēvzemes brīvības atgūšanai. Jāuzsver fakts, ka ne Latvija, ne citas komūnistu apspiestās tautas neatgūs brīvību, kamēr šīs zemes valdība turpinās koeksistences politiku ar Pad. Savienību. Mums tāpēc stingri jāvēršas pret tiem, kas vēlas atdot Austrumeiropu komūnistu dominācijai.

Drošsirdīgā latviešu tauta, gadu simteņiem cietusi zem caru tirannijas, pēc neatkarības iegūšanas bija atplaukusi ļoti ātrā laikā; bet tad, 1940. g., to nodevīgā kārtā okupēja Kremļa vara. Tomēr taisnība uzvarēs. Pieminot Latvijas neatkarības 45. gada dienu, mēs jau garā redzam šīs varonīgās mazās tautas neatkarības pilnīgu atjaunošanu, kad tauta atkal varēs kontrolēt savu demokratisko valdību un būs atguvusi brīvību no varmācīgās komūnisma dogmas" **D. V.**

NJUJORKA

ELIZABETE, N. J.

Mirušo piemiņas dienu dievkalpojumi Ņujorkā notika 24. novembrī Grīnvuda kapsētā Bruklinā un Fernklifa kapsētā Vestčesterā. Fernklifā bija ieradušies ap 250 tautiešu. Dievkalpojumu kuplināja soliste Marga Grasmane - Millere ar arpu. Pēc tam iesvētīja mirušo piemiņas zīmes.

Pēdējā gadā Fernklifa kapos apglabāti vai pārpelnoti 13 Ņujorkas draudzes locekļi, bet kopīgais apglabāto latviešu skaits ir 135.

Ņujorkas DV apvienības pilnsapulcē 23. novembrī nolēma vienbalsīgi, vienam atturoties, iegādāties piedāvāto namu Elmherstā, Kvīnsā. Sapulcē bija ieradušies 35 biedri, kas pēc pārrunām atzina nama iegādes nepieciešamību. Pēc tam 29 biedri saziedoja jauniegādājamam namam 2.164 dolarus.

Kārtējā mēneša sanāksmē māc. O. Gulbis runāja par cilvēku un reliģiju, apskatot mūsdienu cilvēku vairūk no cilvēciskā viedokļa.

Ņujorkas latviešu katoļu draudze uzsākusi ziedojumu vākšanu gadskārtējai loterijai naudā un mantās. Ziedot var arī iepirkšanās markas, par kuŗām var iegādāties dažādas mantas. Ziedojumi jānodod līdz 1. martam. Izlozes atlikums paredzēts nekustama īpašuma fondam. **I.**

ELIZABETE, N. J.

Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev. - lut. draudzes 18. novembŗa svinību un lāčplēšu godināšanas dievkalpojums notika 17. novembrī Sv. Marka baznīcā; to vadīja māc. A. Kiršfelds, ar dziesmām kuplināja soliste S. Prince mākslinieces Grasmanes - Milleres ērģeļu pavadījumā. Dievkalpojumā godināja arī lāčplēsi ģen. Jāni Lavenieku un lāčplēsu atraitnes A. Rodi un O Tiltiņu; dāmu komitejas pārstāve A. Neimane pasniedza sarkanbaltsarkanus ziedus.

Dievlūdzēji, noslēdzot dievkalpojumu, dziedāja „Dievs, svētī Latviju".

Pēc dievkalpojuma draudzes padomes sēdē piedalījās 17 padomes locekļu un N.I.F. kom. prks H. Špechts. Draudzes kasieris M. Kaupelis ziņoja, ka vēl līdz š. g. 1. novembrim nodevas draudzei nav kārtojuši 49 proc. draudzes locekļu.

Par Nekustama īpašuma fonda kom. darbību ziņoja H. Špechts. Uzkrāto līdzekļu kopsumma ap $ 12.000,00. Padome līdzšinējo N. I. F. komiteju (H. Špechts, G. Millers un V. Neimanis) papildināja ar diviem jauniem locekļiem: V. Lejnieku un J. Rozenbergu.

Padome atzina, ka jāinteresējas par nekustama īpašuma pirkšanu, izvēloties piemērotu zemes gabalu, uz kuŗa varētu celt baznīcu ar telpām draudzes vajadzībām.

Latviešu zemnieku savienības Ņujorkas nodaļa rīko Zemnieku dienu 7. decembrī „plkst. 7-os vakarā Elizabetē, N. J., 88 West Grand Street, American Legion telpās, kur par pašreizējo politisko stāvokli referēs A. Klīve un A. Bērziņš, bet par brīvās pasaules latviešu iekšējās dzīves problēmām runās prof. P. Starcs.

Sekojošā koncertā piedalīsies soliste S. Prince un pianiste A. Dzirkale - Cenne, pēc tam vakariņas un sabiedriskā dzīve.

Vēlama iepriekšpieteikšanās pie nodaļas sekretāra V. Neimaņa, 108 Westfield Ave., Elizabeth, N. J., tālrunis 201-353-3537 līdz š. g. 4. decembrim. **V. N.**

ASV BAZNĪCĀS

ŅUJORKA

1. decembrī Adventa dievkalpojumi: plkst. 2 Betlemes baznīcā ar dievgaldu māc. R. Zariņš; plkst. 2 Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā māc O. Gulbis; plkst. 4 Farmingdēlē Sv. Lūka baznīcā, 210 Conklin St., māc. O. Gulbis; plkst. 5 Bronksas Sv. Toma baznīcā māc. A. Ozols, pēc tam dāmu komitejas rīkots adventa vakars.

8. decembrī plkst. 2 Betlemes baznīcā, māc. R. Zariņa garīgā amata un mūža gadu atcere. Spredikos māc. P. Jaunzemis no Altūnas Penslivēnijā, lūgšanu vadīs māc. J. Siliņš no Filadelfijas, svētīs prāv. K. A. Birznieks, piedalīsies pašu un citi mācītāji, dziedās draudzes koris, diriģents un ērģelnieks Bruno Skulte.

Plkst. 9,15 Bronksas Sv. Toma baznīcā II Adventa dievkalpojums ar dievgaldu, māc. A. Ozols.

15. decembrī visu skolu eglīte Arlingtona zālē, 23 St. Marks Pl., Manhatenā, plkst. 2 dienā.

AURORA, ILL.

Mūsu Pestītāja baznīcā, 424 Dawuers Place.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand St.

1. decembrī plkst. 10 bērnu dievkalpojums, svētdienas skola, plkst. 11 Pirmā adventa dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma iesvētāmo reģistrācija un iesvētāmo un to vecāku apspriede; māc. A. Rautenšilds.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudzē — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien., plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Lēventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Arborā.

TOWN & COUNTRY
REAL ESTATE LTD.
V PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI IR. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDĪTĒŠANOS UN MĀJAS IEMAKSAS. IEPERCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

DANFORTH - BROADVIEW: 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 vannas istabas, 2 virtuves, eļļas apkure, garāža. Kopīgā cena $ 14.500,-, iemaksa — $ 2.000,-. Atlikums uz vienu atklātu 10 gadīgu obligāciju.

GREENWOOD - O'CONNOR: Atsevišķs 5 istabu dubultķieģeļu bungalovs, privāts iebraucamais ceļš. Kopīgā cena $ 14.200,-, iemaksa $ 3.500,-.

KING - RONCESVALLES: Atsevišķa divstāvu 8 istabu dubultķieģeļu māja, ūdens apkure, garāža. Iemaksa $ 2.000,-.

UZTICAMIEM MĀJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MŪMS NEGAISTOŠAI INFORMĀCIJAI MĀJAS LIELĀ IZVĒLĒ VISĀ PILSĒTĀ

Revolūcija Krievijā franču autora skatījumā

II

Nākošā sociāldemokratu kongresā Stokholmā vairākums no sākuma bijis maziniekiem, bet tad ieradušies poļu sociālisti un 14.000 (?!) latviešu sociālisti, kas nostājušies Ļeņina pusē, un tā Ļeņinam bijis beidzot vairākums — pateicoties poļiem un latviešiem. Autora uzdotais latviešu delegātu skaits gan ir jāuzņem ar neuzticību, jo liekas, ka viņš jauc latviešus ar leišiem. Arī centrālkomitejā ievēlēts viens latvietis. Autors stāsta, ka latviešu sociāldemokrati vairākkārt atbalstījuši Ļeņinu kongresos. Viņš citē M. Gorkija atmiņas par Londonas kongresu 1907. gadā, kur Gorkijs iepazinies ar latviešu lielinieku Daniševski; Daniševskis vēlāk kļuvis par „ievērojamu kara komisāra Trocka palīgu pilsoņu kara laikā".

Par pēdējo triecienu carismam Marabini atzīmē Stolipina noslepkavošanu, nosaucot to par pēdējo uzticamo un spējīgo cara kalpu. Ar savu mēģinājumu radīt Krievijā dzīvei spējīgu šķezmenieku šķiru, viņš gandrīz novērsis lielinieciema uzvaru krievu sādžās 1917. gadā: tanī laikā gandrīz 3/4 zemes bijušas zemnieku rokās, un Ļeņins baidījies, ka viņa sauklis „zemi zemniekiem" neatradīs vajadzīgo atbalsi. Stolipina režīma laikā Ļeņins pesimistiski izteicies, ka viņš necerot vairs piedzīvot revolūciju.

1908. gadā Ļeņins ieradies Parīzē. Marabini apgalvo, ka tur viņa pastāvīgais pavadonis bijis latvietis Ābrāms (gan laikam Latvijā dzimis kādas citas tautības loceklis!). Ābrāms ticis tā spīdzināts Rīgas cietumā, ka kļuvis par invalīdu.

Ļeņina rīcībā bijuši plaši līdzekļi, ar ko viņš gādājis ieročus un nelegālo literatūru Krievijas revolūcionārai pagrīdei. Šos līdzekļus Ļeņinam piegādājis no Kaukaza Staļins ar savu draugu „Kamo". Marabini dzīvi apraksta kāda liela Tiflisas bankai domāta naudas sūtījuma nolaupīšanu 1907. gadā, kuŗa atgādina īstu „Čikāgas bandīţu" dēku. Šī lieta beidzot atklājusies; par to uztraukušies mazinieki un pieprasījuši lietas izmeklēšanu sevišķā sociālistu tiesā. Ļeņins . . . nicinoši klusējis, jo viņam, tāpat kā Staļinam, mērķis attaisnojis līdzekļus. Vēlāk šim skandalam pievienojusies vēl Krasina organizētā viltotās naudas aēra. Kamo vārdā Staļina laikā nosaukta iela, slimnīca, bērnu dārzs u. c.

Ļeņins panācis arī jau 1907. gadā to, ka 118 partijas locekļi varējuši dzīvot savas organizācijas uzturēti. Tātad partijas vadoņiem nebija grūti dzīvot jau tanī laikā.

Marabini tēlo arī Ļeņina atmiekšmes ar M. Gorkiju. Pēdējais varējis labi dzīvot sākarā ar savu literāro darbu honorāriem. Gorkijs tēlots ļoti simpatiskā veidā: viņš atbildējis uz katru vēstuli un neņoraidījis nevienu lūgumu pēc materiālas palīdzības. Arī Staļina laikā viņš bijis vienīgais, kam bijusi drosme virināt diktātora mītnes durvis, lai mēģinātu glābt cilvēkiem dzīvību. Ļeņins dusmojies par Gorkija „naīvo ideālismu", bet sargājies no konflikta (Gorkija vārds bija pārāk populārs Krievijā un ārzemēs!). Ļeņins un Gorkijs neesot sapratušies rellģijas jautājumā. Marabini pabaidījies, ka viņa sauklis „zemi zemniekiem" neatradīs vajadzīgo atbalsi. Stolipina režīma laikā Ļeņins pesimistiski izteicies, ka viņš necerot vairs piedzīvot revolūciju.

1908. gadā Ļeņins ieradies Parīzē. Marabini apgalvo, ka tur viņa pastāvīgais pavadonis bijis latvietis Ābrāms (gan laikam Latvijā dzimis kādas citas tautības loceklis!). Ābrāms ticis tā spīdzināts Rīgas cietumā, ka kļuvis par invalīdu.

Ļeņina rīcībā bijuši plaši līdzekļi, ar ko viņš gādājis ieročus un nelegālo literatūru Krievijas revolūcionārai pagrīdei. Šos līdzekļus Ļeņinam piegādājis no Kaukaza Staļins ar savu draugu „Kamo". Marabini dzīvi apraksta kāda liela Tiflisas bankai domāta naudas sūtījuma nolaupīšanu 1907. gadā, kuŗa atgādina īstu „Čikāgas bandīţu" dēku. Šī lieta beidzot atklājusies; par to uztraukušies mazinieki un pieprasījuši lietas izmeklēšanu sevišķā sociālistu tiesā. Ļeņins . . . nicinoši klusējis, jo viņam, tāpat kā Staļinam, mērķis attaisnojis līdzekļus. Vēlāk šim skandalam pievienojusies vēl Krasina organizētā viltotās naudas aēra. Kamo vārdā Staļina laikā nosaukta iela, slimnīca, bērnu dārzs u. c.

Ļeņins panācis arī jau 1907. gadā to, ka 118 partijas locekļi varējuši dzīvot savas organizācijas uzturēti. Tātad partijas vadoņiem nebija grūti dzīvot jau tanī laikā.

Marabini tēlo arī Ļeņina attieks

PASI SAVUS IPAŠUMUS!

VALLES: Atsevišķa divstāvu
māja, ūdens apkure, garāža.

KIEM UZ 3 GADIEM UZ
IZVĒLE VISĀ PILSĒTĀ

ibas apziņā

KI HANOVERĀ, LIBEKĀ
AMBURGĀ

O RIETUM VĀCIJAS)

tēvu zemes dārgās ķeries klāt,
to turi ciet ar visu savu sirdi."

Ārzemnieku padomes vārdā runāja ungāru brīvības cīņu dalībnieks inž. Vilds, Latviešu centrālās komitejas pārstāvis Lēmanis un Hamburgas latviešu pārstāvis Cipulis.

Sekoja svētku koncerts ar Hamburgas mākslinieku — koncertdziedātājas Irēnes Dzenes un pianista Konrada Richtera, kā arī apvienoto Hamburgas, Hanoveras un Libekas koŗu piedalīšanos.

Vācu viesi un latviešu saime pirmoreiz klausījās latviešu dziesmu skaņās kopkoŗu izpildījumā, paužot atziņu, ka tauta, šo dziesmu radītāja un mīlētāja, nevar tikt nomākta.

Nākošais kopīgi rīkotais valsts svētku sarīkojums notika dienu vēlāk Libekā ar tiem pašiem programmas dalībniekiem.

Trešais sarīkojums tās pašas dienas vakarā norisa Hamburgā. Svinīgo aktu atklāja Latviešu centrālās padomes loceklis P. Začs. Bija daudz apsveikumu.

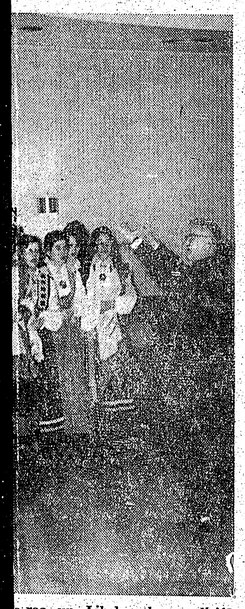

e ras un Libekas koŗus diriģē
Foto P. Zvaigzne.

ŅAS

gars Rumba teica: „Tādu apzīmējumu tikai Gustavs Klaustiņš var izdomāt," bet Al. Dombrovskis illustrēja šo domu tālāk, sacīdams: „Ko gan lauku māmuļas visu necej galdā, kad kādi no mūsu biedrības dalībniekiem tur parādās! Ar milestību mēs braucam, ar milestību mūs saņem."

Par šiem lauku dievkalpojumiem jūsmoja tiklab Maldoņa tēvs, kā arī Edg. Rumba. Prof. Maldonis teica: „Šādās reizēs, svešos apstākļos, svešā malā es nekad iepriekš nevaru pateikt, ko runāšu, man jāredz vieta, man jāredz draudze. Pārlaižot skatu pāri dievlūdzēju galvām, tūliņ zinu, kas un kā man jārunā."

Kad prof. Klaustiņš bija šķīries no šīs dzīves, starp dažādām piezīmēm viņa rakstāmgaldā atradu kādu grāmatiņu, kurā bija atzīmēts, kad un kur viņš savā mūžā spēlējis ērģeles, gan pilsētās, gan lauku baznīcās, gan arī pirms 1. pasaules kara Minskā un Omskā.

Droši vien būs daža māmuļa un vecais tēvs, kas gribēs līdz ar mani pateikt Ād. Kaktiņam un visiem neparastās biedrības dalībniekiem sirsnīgu paldies par šiem daudzajiem braucieniem un devumiem, kas nekad neprasīja, kas man par to būs, ko man dos?

Elza Klaustiņa

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBA

rīko Sv. Andreja baznīcas zālē, 383 Jarvis St., Toronto, svētdien, š. g. 1. decembrī, plkst. 5 p. p.

KONCERTU

Piedalās: Jānis CĪRULS — baritons, Kārlis ŠŪNS — tenors un Vera LEINVEBERE — klavieres.

Biļetes iepriekšpārdošanā, sazinoties pa tālr. 225-3075 vai sarīkojuma pēcpusdienā pie kases. Ieejas maksa: $ 2,- un $ 1,50. Studentiem un skolēniem puscenas.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . .

LOTUS PUĶU VEIKALĀ
802 Bathurst ielā, pie Bloor ielas.
tel.: LE 3-3884, Toronto.

KANADAS DAIĻAMATNIEKU SAVIENĪBAS SALONS.

Sveiciet AR ZIEDIEM:

LOTUS

NOTARS

OSKARS PERRO

pienem klientus katrā laikā, iepriekš pieteicoties pa tālr. LE 5-5555. Toronto.

A. LAGUNS

APKURU IERĪKOTĀJS

204 Oakwood Ave.,

LE 1-6583, Toronto.

S. G. 5. DECEMBRĪ ATVERS

ETOBICOKE

MEAT & DELICATESSEN

5126 Dundas St. West — pie Six Point

● Būs dabūjama visāda veida svaiga gaļa, Eiropas delikateses, maizes un cepumi no eiropiešu maiznīcām, konservi, sieri u. t. t. ● Atklāšanas dienā dāvanas. ● Piegāde mājās.

A. JAAMUL.

LATVISKAS ROTAS
VALUDE Zeltkalis A. KIVLENIEKS
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont.
HO 3-1008.
PIEPRASIET KATALOGU.

Toronto Window MFG. Co. Ltd.

165 CENTRE ST. E., RICHMOND HILL, ONT.

Piedāvā augstākās kvalitātes alumīnija logus un durvis.

Izdara dažādus logu pārbūvju darbus.

LABS DARBS. MĒRENAS CENAS.

Nesaistošai informācijai zvanīt

Edvardam vai Aldonai SPROĢIS
darbā 285-1471, mājās BA 5-5314.

GRAMERCY SHIPPING COMPANY

Dib. 1944. g. — Licencēta no Wneshposyltorg Maskavā, kā arī pie Dept. of Banking and Insurance ASV, un nodrošināta.

Bezmuitas dāvanas uz USSR

Šujammašīnas, automobiļi, divriteņi, ledusskapji, mazgājamās mašīnas u. c.

Vērtīgi pārtikas saiņi

Sveiciens „R" ..... $ 36.75
1 mārc. kafijas, 1 mārc. kakao, 1 mārc. šokolādes, 2 mārc. cepjamās eļļas, 2 mārc. cukura, 2 mārc. rīsu, 1 mārc. siera, 2 mārc. žāvēta bekona, 2 mārc. žāvēta šķiņķa, 2 mārc. žāvētu augļu.

Augstākas kvalitātes tekstilpreces

Pieprasiet mūsu pilnīgo cenrādi.

Pārsūtām naudu uz USSR

Pilnīga garantija.
Piegāde 2 nedēļu laikā.
Izmaksā pilnos apmēros.
Nav atvilkumu.
Saņēmēja parakstīta kvīts.
9 rubuļi par $ 10.- US
Nodeva: līdz $ 35.- $ 3.50
pāri $ 35.- 10%

Paciņas un naudas pārvedumi uz Rietumu un Austrumu Vāciju, Poliju, Rumāniju, Ungāriju, Čechoslovakiju u. t. t.

Gramercy — N - Y
118 East 28th Street, 906 New York 16, N.Y., USA.
New York - tālr. MU 9-0598.

JAUNAS SVĒTKU GRĀMATAS

Šī gada populārāka grāmata — Dr. D. Bīskapa atmiņu romāns **JAUNO SIRŽU SAPŅI UN LIKTEŅI** ..... $ 4.80

Pazīstamais medicīnisko grāmatu autors raksta par ārsta pieredzi viņa darbā. Darbs, kas izpelnīsies lielāko ievērību.

Fr. Skujas — **ZELTA RAKTUVES** ..... $ 4.20
Romāns ar vēsturisku motīvu par deportēto dzīvi. Vai mums patīk vai ne, kopš 100 gadiem mūsu tautas likteņi ir bijuši nenovēršami saistīti ar Sibiriju, bet mūsu literatūrā nav gandrīz neviena darba par izsūtīto dzīvi smagajos darbos.

ASPAZIJAS LIRIKA — I ..... $ 8.60
620 lapp., pilnīgs nesaīsināts izdevums. Saturā liriskā autobiografija un citi darbi.

ASPAZIJAS DRAMA — I ..... $ 8.60
656 lapp., pilnīgs nesaīsināts izdevums. Saturā: Vaidelote, Sidraba šķidrauts, Zaudētās tiesības, Torņa cēlājs, Atriebējs, Boass un Rute. Velna nauda.
Skaidrītes Zariņas ornamentiskie rotājumi.

Pasūtinot apgādā visas 4 grāmatas reizē ar samaksu kopsumā par $ 26.20, jūs tās iegūstiet par neti ..... $ 19.80
Plus sienas kalendārs par brīvu.

J. Vītola un E. Melngaiļa
50 Latviešu tautas dziesmas klavierēm ..... $ 3.00

Vienīgais nošu izdevums trimdā sagatavots klavierēm, un labākā dāvana mūsu svešajiem draugiem iepazīstināšanai ar tautas mūziku.

Latvijas lauki, pilsētas un baznīcas bildēs
75 foto uzņēmumi, no tiem 50 jauni, vēl nepublicēti, pastkaršu formātā, cena 10 ¢ gabalā, vai viss komplekts net. .... $ 6.50
Vārda un dzimšanas dienu kartītes, ducis ..... $ 1.00
Glītrakstīšanas burtnīcas latviešu skolām 4 gab. ..... $ 1.00

LATVIEŠU TAUTAS TEIKU UN PASAKU nākamais sējums ir izsūtīts pasūtinātājiem.

LATVJU GRĀMATA, P. O. Box 332, Waverly, Iowa, USA.

Vienreizēja izdevība jaunai dāmai

ar zināšanām grāmatvedībā un sekretāres darbā, ar atbildību Kreditnodaļā.

Labs atalgojums un lielas iespējas.

Pastāvīgs darbs.

Zvanīt EM 8-2391, Toronto, Mr. Groper.

No BRAZILIJAS

Jau saņemti pirmie sūtījumi —
● **No agatiem, rozā un zaļā kvarca slīpēti pelnu trauki.**
● **Topazi, ametisti, akvamarīni un citi Brazilijas dārgakmeņi.**
● **Eļļas krāsās darinātas braziliešu mākslinieku gleznas.**
● **Dekorātīvi šķivji ar zilo tauriņu spārniem zem stikla segas.**

Minēto mantu un preču paraugu izstāde mūsu mājas apakštelpās: 198 Burnett Ave., Willowdale.

Apmeklējumus laipni lūdzam iepriekš pieteikt pa tālruni — darbdienu priekšpusdienās: EM 4-0674; vakaros, sestdienās un svētdienās BA 2-7920.

Visi, kas šīs mantas redzējuši, pārsteigti par to oriģinālitāti un par ļoti mērenām cenām.

N. OZOLIŅŠ TRADING CO.
145 Yonge St., 2nd. floor
TORONTO 1, Ont.

Vieninieks meklē

LIELU ISTABU

(tūlīt vai tuvākā laikā)
II stāvā, klusā mājā, tuvu Bathurst tramvajam, ziemeļos no Blūra ielas.

Garāža vēlama.

Zvanīt vakaros no pl. 7—9 no 2. — 6. decembrim HO 1-6554, Toronto.

VECĀKS KUNGS

meklē

nemēbelētu istabu.

Zvanīt ik dienas līdz pusdienas laikam RO 6-0940, Toronto.

High Park rajonā

IZĪRĒJAMA

mēbelēta istaba ar virtuvi.

Zvanīt RO 2-9530, Toronto.

Turner & Porter

APBEDĪŠANAS BIROJS

Roncesvalles Chapel
436 Roncesvalles Ave.
LE 3-7954
Yorke Chapel
2357 Bloor St. W
RO 7-3153

Parkošana abās bēru mājās.

VENUS

PUĶU VEIKALS

● Ziedi un ziedu sakārtojumi visādām vajadzībām.
● Latviešu keramika.
● Ādas izstrādājumi.

231 Roncesvalles Ave., Toronto.
LE 4-4645; LE 3-4037 pēc darba.

A. PUTNINS

DĀVINIET VĒRTĪGAS GRĀMATAS!

F. CIELENA MEMUĀRU

II SĒJUMĀ attēlota ne tikai Latvijas demokratiskās valsts izveidošanās, tās lielais laiks un bojā eja, bet jo plaši skarta arī mūsu kultūras attīstība šī monumentālā darba otrā grāmata izraisījusi dzīvas pārrunas sabiedrībā un plašas recenzijas presē.

„Grāmata mums sniedz daudz vēsturisku materiālu, kas īpatnējā apgaismojumā attēlo Latvijas parlamentārisma laikmetu.""

A. Kalns, LATVIJA AMERIKĀ.

„500 lappusēs Cielēns sniedzis daudz materiāla un personīgu atziņu interesantā valodā. Pat vēsturē neieinteresēts cilvēks tās lasīs kā romānu."

Dr. Edgars Andersons, LAIKS.

„Cielēns apraksta visu, sākot no tikšanās ar pasaules politiķiem Tautu savienības asamblejā un beidzot ar humoristiskiem epizodiem diplomātu medībās. Lai viņš raksta, par ko rakstīdams, allaž var pabrīnīties par autora ārkārtīgo atmiņu un dzīves tēlošanas veidu: ik mirkļa jūtama ne vien izcila intelligence, bet arī labi vingrināta rakstnieka spalva."

Valdemārs Kārkliņš, LAIKA MENEŠRAKSTS.

„Autora valodas stils ir labs — koncentrēts, lakonisks, vietām vijīgs, un tas ceļ grāmatas vērtību . . . Šis darbs paliks latviešu vēsturē kā augsts obelisks."

Jānis Grīns, LATVIJA.

II SĒJUMS — 512 lpp. ar daudz vēl nepublicētām illustrācijām, īstā audeklā ASV un Kanadā maksā — 7 dol.

I SĒJUMS — 512 lpp. illustr., līdzīgā apdarē — 6 dol.

I sējums — apgādā izpārdots.

Pieprasiet grāmatnīcās, apgāda pārstāvim — V. Bumbēram, 10102 Leder Rd., Silver Spring, Md., USA, vai apgādam

MEMENTO,
Pilvägen 11, Lidingö 3, SWEDEN.

AUSTRA ŠMITS

DĀMU FRIZIERSALONS

737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

Iznākusi jauna grāmata

JONASS MIESNIEKS

KVIŅĶU KALNS

13 noveles.

Pieprasiet savā grāmatnīcā.

ARTURS ZUTIS, B. A.

ADVOKĀTS un NOTĀRS

4 Richmond Street East,
Toronto 1, Ontario,
Tel. EM 6-5946.
Suite 213
RO 6-8354 (mājās).

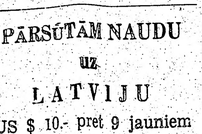

592 Mt. Pleasant Rd., Toronto 7.

PĀRSŪTĀM NAUDU

uz

LATVIJU

JS $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.

Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.

Pārējām summām 10 %.

Sūtījumi apdrošināti.

Saņemšana 14—21 dienu laikā.

DV SAIŅĪSU NODAĻA,
123 HURON ST.,
TORONTO 2B, ONT
CANADA.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA

izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pa sēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieŗu filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus līdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800.
445 Pape Ave., Toronto.

H. Rosaw

FUNERAL DIRECTOR

APBEDĪŠANAS BIROJS

467 Sherbourne St.,
Toronto.

Tel. WA 4-1408.

☆

Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

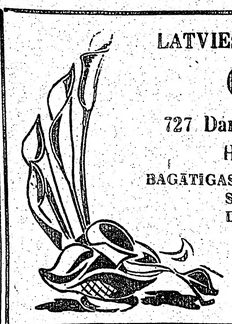

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS

CALLA

727 Danforth Ave., Toronto.
HO 6-9911.

BAGĀTĪGAS ZIEDU VELTES UN ZIEDU SAKĀRTOJUMI KATRAM GADĪJUMAM ZAĻUMU UN TROPISKIE STĀDI.

TAUTISKIE IZSTRĀDĀJUMI.

PIEGĀDE MĀJĀS.

KAS? KUR? KO?
TORONTO

PARTIKA - DELIKATESES

LITTLE RĪGA — delikatešu veikals **LE 4-8974**
343 RONCESVALLES AVE.
Viesību galdi, aukstās bufetes.

BROADVIEW
DELIKATEŠU VEIKALS
105 DANFORTH AVE. (pie Broadview).
Tel.: HO 5-9905. AUSMA MIĶELSONS.

Adolfa Kristapsona gaļas un desu veikals - darbnīca **HO 6-5152**
1095 QUEEN ST. E.

Pavasara delikatešu veikals un konditoreja **LE 1-7353**
361 RONCESVALLES AVE. Īpašnieks ST. CUKULS

VIKING DELICATESSEN
1077 Bathurst St. (pie Dupont). Tālr. LE 2-9068.
DELIKATESES, KŪKAS, TORTES, IMPORTETAS ŠOKOLĀDES UN KONSERVI. EMILIJA un GEORGS DUMPES.

NEKUSTAMI ĪPAŠUMI

BĒRZIŅŠ Realty Limited
NEKUSTAMI ĪPAŠUMI — OBLIGĀCIJAS
APDROŠINĀŠANA — NOTĀRS
LE 4-8447, TORONTO 316 Harbord St.

DAŽĀDI

R P M ELECTRIC
ELEKTRĪBAS UZŅĒMUMS
160 Woburn Ave., Toronto 12.

Labo un atjauno elektrisko installāciju. ■ Ierīko jaunus degpunktus, slēdžus, skaitītājus u. c.
Garantēts darbs. Rūdolfs Purvs HU 3 1640.

Alder's Esso Service **HO 6-0496**
1151 QUEEN ST. E.
Atlas riepas un baterijas. Lubrikācija, „Undercoatings" un remonti. Atvērts 24 st. katru trešo nedēļu.
LAIMONIS ALDERS.

Benjamin Film Laboratories Ltd. **EM 3-6496**
51 DUCHESS ST., TORONTO 2, ONT.
Krāsu un balti - melno filmu attīstīšana, bildes, palielinājumi un citi foto darbi ar izcilu kvalitāti. Tautiešiem atlaide.

Everlast Heating Co. **LE 1-1101**
62 GEAREY AVE. Gāzes un eļļas apkures ierīces.
Īpašn. A. RASA. Tālr. mājās HO 5-5317

New Era Home Appliances Ltd. **OX 9-7143**
2902 DANFORTH AVE. Televizijas aparāti. Stereo
Ledusskapji, veļas mašīnas, veļaszāvētāji. Elektriskās plītis. Lielākā mēbeļu izvēle Toronto. AUSEKLIS JANSONS

Laimon's Auto Service **TEL. 466-0540**
603 GERRARD ST E. (pie Broadview Ave.)
DAŽĀDU VEIDU AUTO REMONTI, SMĒRĒŠANA un ĒĻĻAS MAINĪŠANAS. DARBS GARANTĒTS.
LAIMONS MAROVSKIS.

CREST FLORISTS **HU 7-0491**
567 MOUNT PLEASANT RD. (pie Belsize Dr.)
Ziedi katrai vajadzībai. Latviešu mākslinieku gleznas.
Latviskās rotas lietas. ELMĀRA GULBIS

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS SCARBORO
FLAMINGO FLORISTS
2363 Eglinton Ave. East, Eglinton - Kennedy Plaza.
ZIEDI, ZIEDU SAKĀRTOJUMI. ◆PUĶEŠ UN TROPISKI STĀDI.
PL 9-0651, ANNA RONIS, PL 9-1875, mājā AT 2-1235.

APTIEĶA MURRAY'S PHARMACY
3108 DUNDAS ST., W. RO 7-8468
Recepšu pagatavošana. Kosmētika. Zāļu tējas.
ELZA GALDIŅA.

SEPTIŅPADSMIT JAUNI RĪGAS MAZSKAUTI

Ir cilvēki, kas kā nelaimes putni skandina tukšas valodas par latviešu tautas iznīkšanu pasaules plašumos. Ja kāds no viņiem būtu 18. novembra vakarā ieradies Toronto Sv. Andreja baznīcas sarikojumu zālē, viņš redzētu, ka tā iedomas ir tikai maldi. Šajā vakarā vislielākais latviešu mazskautu pulciņš brīvajā pasaulē bija sapulcējies savai lielajai dienai, kad jaunuļi deva mazskautu solījumu, izdalīja iepriekšējā darbības gadā nopelnītās balvas un diplomus un skautu gaitām sagatavotie zēni pārgāja skautu pulciņā. Svinīgajā sanāksmē piedalījās gandrīz visi 65 pulciņa mazskauti, skautu pulciņš ar saviem vadītājiem un daudzi mazskautu vecāki un viesi.

1962./63. darbības gada labākās saimes nosaukumu un Daugavas Vanagu Toronto nodaļas ceļojošo vairogu izpelnījās „Egļu" saime (pirmnieks Namejs Batraks). II. v. „Liepas" (pmn. Arnis Rozītis), III. v. „Ozoli" (pmn. Dāvis Maksiņš). Ceļojošo balvu par labākās saimes nosaukumu nometnošanā nopelnīja „Oši" (pmn. Viesturs Upāns), II v. „Bērzi" (pmn. Normunds Goba), III. v. „Egles"'. Rokdarbu darināšanas sacensībā I. v. ieguva „Egles". Atzinības rakstus par centību nopelnīja arī „Priežu" (pmn. Alberts Upeslācis) un „Pīlādžu" (pmn. Pēteris Tūters) saimes.

Šajā vakarā mazskautu solījumu deva Arnis Budrēvics, Arnis Pelude, Valdis Felkers, Āris Pakalns, Miervaldis Jumis, Māris Kārkliņš, Arvils Perro, Uldis Grāvītis, Gregors Grīnfelds, Richards Kaņķis, Roberts Memenis, Pēteris Dzintars, Andris Liepiņš un divi pāri dvīņu: Andris un Guntis Paukšēni un Jānis un Mikelis Šuriņi.

Pulciņš radīja divas jaunas saimes: „Kastaņas" (pmn. Edgars Šmits) un „Kļavas" (pmn. Valdis Pālens).

Pēc jaunuju izdalīšanas pa saimēm sekoja jauno amata personu paaugstināšana. Pirmn. paligus Imantu Jansonu, Vidvudu Ingeleviču, Imantu Ķivli, Gundaru Batraku un Ivaru Stārastu paaugstināja par pirmniekiem, bet mazskautus Arni Puķiti, Andri Leimani, Skaudri Batraku, Jāni Čubi, Arni Gubiņu, Tālivaldi Auziņu un Daini Marsonu par pirmnieka palīgiem. Apsveicot jaunos pirmniekus un paligus, mazskautu vadītājs Ausekļa Pērkons norādīja, ka nopelnītie paaugstinājumi tiem arī uzliek vēl vairāk pienākumus.

8 skautu gaitām sagatavoti mazskauti pārgāja skautu pulciņā. Tie bija Namejs Batraks, Arnis Rozītis, Normunds Goba, Viesturs Upāns, Alberts Upeslācis, Dāvis Zvejnieks, Roberts Freimuts un Imants Jumis. Atvadu vārdos v. v. Batraks ieteica jaunajiem skautiem spraust tālus mērķus un tad, ja arī neizdotos pārspēt izcilu personu sasniegumus, viņu izglītības līmenis un darba spējas būs tālu pāri vidusmēram. Trīs no aizejošiem, N. Batraks, A. Rozītis un N. Goba, mazskautu pulciņā bija izpelnījušies visu iespējamo —viņi bija pirmnieki, diženie staburadzēni un arī visu darba zīmju nesēji.

Mazskautu solījumu pieņēma vad. E. Leimanis un v. v. A. Pērkons un I. Batraks.

Rīgas mazskautu pulciņā jau trešo gadu Manfreda Zichmaņa vadībā aktīvi darbojas arī jaunu filatelistu klubs, kura dalībnieki piedalījušies vairākās pastmarku krājēju izstādēs un izpelnījušies balvas un goda rakstus.

Rīgas mazskauti izcēlušies arī latviskā skautisma 50 gadu jubilejas nometnes krājmarku iegādē un līdz šim iegādājušies krājmarkas par $ 220.50. — s —

SAVIENOTĀS VALSTIS

GRAND RAPIDI (MIČ.)

Latvijas valsts dibināšanas atceres dievkalpojums Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. lut. draudzes kopai Grand Hevenā notika 17. novembrī Sv. Džonsa baznīcā, to vadīja māc. Kr. Hermanis. Kopas locekļu skaits nav liels, bet tautiešu atbalstam dzimtenē dievkalpojuma dalībnieki saziedoja $ 30,-.

Medību sezonā diezgan daudz uzņēmumu saviem darbiniekiem izrāda ievērojamu labvēlību, un, kaut izmaņtots kārtējais atvaļinājums, iespējams iegūt 2—3 dienas medību priekiem. Izrādās, ka šādas priekšrocības izmantojuši arī vairāki latvieši. Jau agrāk uz fazānu medībām Dienviddakotā bija devušies Jānis Bušs no Grand Rapidiem un inž. A. Bulders no Lansingas, katrs pārvedot mājās 20 fazānu gaiļus. Tālāk Mičigenas ziemeļos un Kadilakas rajonā briežus medīja tautieši no Kalamazū un Grand Rapidiem. Pagaidām zināms, ka no grandrapidiešiem veiksmīgākie bijuši: Teodors Zeltiņš, Jānis Bušs, Pēteris Rencis, Uldis Kalējs un Ivars Trepiņš, kas ieguvuši katrs pa briedim.

Tautietis V. Freide, kura uzņēmums — Universal Textiles & Gift Shop līdz šim atradās 606 Bridge N. W., tagad to pārvietojis uz 636/38 Bridge N. W., modernās un labi iekārtotās telpās. Pirmajā stāvā atrodas veikala telpas tiešai publikas apkalpošanai, bet pagraba stāvā Universal Parcel Service un Cosmos Parcel Express Corp., ko arī pārstāv V. Freide.

Šis rudens Mičigenā bija daudz siltāks nekā iepriekšējos gados, bet ar ievērojamām temperatūras svārstībām dienā un naktī. Varbūt šo apstākļu vai citu iemeslu dēļ diezgan daudzi tautieši slimojuši, starp tiem arī ģen. O. Dankers. Pēdējās dienās viņa stāvoklis gan uzlabojies.

1. decembrī. pēc kārtējā dievkalpojuma Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev. - lut. draudzes dāmu komitejas sarīkojumā Dr. Ansis Karps referēs par tēmu Baumu nozīme sadzīvē.

Paredzēts arī Ziemsvētku tirdziņš. V. Z.

POKIPSIJA

Vietējā draudzes valde sadarbībā ar inž. Padegu bija noorganizējusi divus pusstundu radio raidījumus.

Ev. - lut. draudzes rīkoto 18. novembra sarīkojumu atklāja māc. A. Āboļevics ar svētbrīdi, kam sekoja draudzes priekšnieka A. Ziemiņa uzruna. Koncerta daļā piedalījās Longailendas sieviešu ansamblis dir. R. Baloža vadībā ar plašu un skaistu tautas dziesmu programmu.

Draudzes Ziemsvētku eglītes sarīkojums notiks 22. decembrī, plkst. 8 vak., Grange House telpās, East Dorsey Lane un 96. ceļa krustojumā.

Latviešu nelielā svētdienas skoliņa skolot. A. Šmits vadībā nenogurstoši turpina darbu. Šogad skoliņā mācās 5 bērni, kas cītīgi gatavojās pienācīgai Ziemsvētku saņemšanai. Skoliņa arī atzīmēja Latvijas valsts svētku dienu — 18. novembrī. V. Š.

MINEAPOLE

1951. gadā pie Mineapoles / St. Paulas latviešu ev. - lut. draudzes nodibinājās 35. latviešu skautu vienība, kura līdz 1958. gadam uzrādīja loti aktīvu darbību un sacensībās ar amerikāņu skautu vienībām guva izcilus panākumus. Šajā darbības posmā ērgļa pakāpi ieguva skauti Valdis Grāva, Pēteris Bakuzis, Juris Lilenurms, Andris Ķeksis, Dainis Ohaks, Uldis Liepiņš, Valdis Vikmanis.

Pēc vairāku gadu pārtraukuma 1961. gadā skauti atjaunoja darbību kā Daugavas 35. skautu vienība. Vienību tagad vada Igors Brūvelis. Skauti kopā ar Kokneses 13. gaidu vienību izdod arī žurnālu „Atskaņas", atbildīgā redaktrise Ausma Amoliņa.

Ir daži latvieši, kas darbojas amerikāņu skautu vienībās, un nesen Pēteris Bērziņš, kā pirmais zināmais latvietis, darbodamies skautu 280. vienībā, ieguva ērgļa pakāpi. H. Kiperts

IZDARA
APMETUMA
DARBUS
par ziemas cenām.
Liek arī grīdas plates
Zvanīt 769-8280, Toronto.

†

Alma Rudlapa

dzimusi 1878. g. 30. janvārī, mirusi 1963. g. 25. novembrī Toronto.

SV. JĀŅA EV. - LUT.
LATV. DRAUDZES TORONTO
PALĪDZĪBAS FONDS.

†

Grieta Freimanis

Dzimusi 1880. gada 13. novembrī,
mirusi 1963. gada 23. novembrī Toronto

SV. JĀŅA EV. - LUT.
LATV. DRAUDZES TORONTO
PALĪDZĪBAS FONDS.

JAUKI BRĪŽI JAUTRAJĀ ODĀ

„Pie 124. auto ceļa, mežu un ezeru ielenkts, augstā pakalnā stāv latviešu īpašums, kuru daudzi pazīst ar nosaukumu „Jautrais ods". Vieta, ar plašajiem mežu masīviem, daudzajiem ezeriem un jaukajiem dabasskatiem ir tuva katram dabas mīlotājam, bet it sevišķi mednieķiem un makšķerniekiem.

Briežu medību sezonas sākumā tur ieradās grupa Hamiltonas LMM kluba biedru. Medības vada „Jautrā oda" apgaitas mežsargs Mārtiņš, un tās labi izplānotas. Pirmajā medību dienā briežu krita namatēvam Ērikam un vēl diviem mednieķiem.

Otrā dienā medības notika „Mazventiņu" apgaitā. Tā pazīstama ar Kanadas mežu lepnumu — aļņiem un lāčiem, bet šinī reizē panākumu nebija. Nākošās dienās medības turpinājās „Jautrā oda" rajonā, kur sevi kā labu meistaru parādīja veiksmīgais mālu baložu šāvējs Valis, nogāžot lielā ātrumā skrejošu briedi ar precīzu lodes trāpījumu kaklā.

Nedēļa pagāja nemanot, un astoņu mednieku grupa savā kontā var iegrāmatot 4 briežus.

Paldies „Jautrā oda" saimniekiem par medību izrīcību. Paldies draugiem par disciplinēto mednieka stāju, bet sevišķa pateicība lai būtu „Jautrā oda" namamātei Lūcijai, kura ar īstu mātes gādību rūpējās par mednieku labsajūtu.

Tagad atcerējušas jau dažas nedēļas no dienas, kad Ontario dienvidus un vidus sektoros noslēdzās briežu medību sezona. Medību laikā daudzas latviešu mednieku grupas mērojušas lielākus vai mazākus attālumus uz medību vietām un arī piedzīvojumu bijis daudz, un tie ir dažādi. Ir dzirdēts, ka daži draugi — mednieki pārveduši skaistus briežus vai arī atgriezušies pilnīgi tukšā. Ir dzirdēts, ka viens otrs no draugiem tā samīlējies ziemeļu mežos, ka pie savām grupām atgriezušies tikai pēc vairākām dienām slapji izmirkuši un izsalkuši.

Būtu labi, ja mednieki par savām gaitām pastāstītu Brīvās dabas nodaļā kā draugiem, tā skaužiem.

Ž. L.

PRETKOMŪNISMA . . .

(Pārnesums no 1. lpp.)

KURSU PROGRAMMA

Komūnisma būtība — tās pamatprincipi, likumi, ateisms, materiālisms, ekonomija, dialektika.

Sarkanie murgi (filmas I daļa). Vēstures dati par boļševisma uzvaru Krievijā: 1905. g. un 1917. g. revolūcijas.

Sarkanie murgi (filmas II daļa). Komūnistu ēras sākumi; „tīrīšanas"; II pasaules karš; komūnistu aktīvitātes pasaules varas sagrābšanai.

Karš vai miers 1964. g. Komūnisms pasaules notikumos saīdzinājumā ar Ļeņina plānu pasaules iekarošanai. Vai Chruščevs grib mieru?

Komūnisma pasaules iekarošanas plāns. B. H. Klasens, ASV valsts departamenta ierēdnis, runās par komūnistu metodēm un techniku, ko lieto, lai sagrābtu varu kādā valsti (ASV armijas filma).

Komūnisma garīgie ieroči. Komūnisma metodes loģiskas domāšanas iznīcināšanai. Kādas ir komūnistu karā, patiesības, demokratijas, patriotisma definīcijas? Vai jūs gribat mieru?

Komūnisms kā reliģija. Kā komūnisti izmanto reliģijas doktrinas. Vai komūnisma režīmā var būt reliģijas brīvība?

Mana Latvija. Filma, kas rāda, kā īstenībā PSRS „atbrīvoja" Latviju.

Pretkomūnisma filozofija.

Personīgās pretestības ceļš.

Jautājumi.

KOMŪNISTI NOLAUPA AMERIKĀŅU DIPLOMĀTU

Kastro atbalstītie Venecuēlas komūnisti pašreiz dara visu iespējamo, lai gāztu prezidentu Betankūru un paralizētu valsts legālo politisko dzīvi. Pastiprinātā pagrīdes aktīvitāte gan spēj radīt demonstrācijas un nemierus, bet valsts mašīneriju komūnisti nav spējuši iespaidot. Šīs nedēļas vidū komūnisti mēģināja likvidēt trīs vadošos Venecuēlas prezidenta amata kandidātus, piesūtot bumbas Ziemsvētku dāvanu sainīšos. Nevienā gadījumā komūnistu noziegumu mēģinājums neizdevās. Ziemsvētku dāvaņas bumbai par upuri bijis izraudzīts arī kāds amerikāņu sūtniecības darbinieks, kamēr Sav. Valstu misijas pārstāvis plkv. Šeno uz ielas vienkārši nolaupīts. Komūnisti Sav. Valstu sūtniecībai paziņojuši, lai neuztraucoties. Tas ticis darīts vienīgi propagandas nolūkos.

PAREDZ PĀRMAIŅAS FRANČIJAS LIKUMDOŠANĀ

No Parīzes saņemtas ziņas, ka Francijas valdība domā par pārmaiņām likumdošanā. Šīs iecerētās pārmaiņas ir tieši sakarā ar atentātu pret prezidentu Kenediju un paredz Francijai vicprezidenta amatu. Pagājušo piektdien, kā zināms, pagāja tikai pusotra stunda kopš prezidenta Kenedija nāves, kad Sav. Valstīm jau bija jauns prezidents. Galīgo vārdu Francijas vicepreziedenta amata jautājumā teiks prezidents ģen. de Golls.

†

Alma Rudlapa,

dzimusi DIŽŪRS

1878. gada 30. janvārī Lambārtes „Bungās", aizgājusi mūžībā 1963. gada 25. novembrī pl. 4 p. p. Toronto.

Par viņu skumst:
MEITAS, MAZMEITAS UN ZNOTI.

Mīlestība nekad nebeidzas.

VIENPRĀTĪBAS APLIECINĀJUMS FILADELFIJĀ

Filadelfijas Brīvo latvju biedrības sapulce 24. novembrī noteikti ievadīja jaunu kopdarbības posmu vietējās kolonijas sabiedriskā dzīvē.

Sapulce risinājās dziļo sēru zīmē, kas nākušas pār visu zemi saistā ar ASV prezidenta Kenedija nogalināšanu. Varoņu nāvē mirušajam augstākajam valsts vadītājam Filadelfijas Brīvo latvju biedrības sapulces dalībnieki atdeva pēdējo godu svinīgā 1 minūtes klusuma brīdī.

Smagākais jautājums, kuŗam izdevies atrast visiem pieņemamu atrisinājumu, saistās ar jaunā biedrības nama celšanu. Priekšnieks J. Šmitchens ziņoja, ka pilsētas valde izsniegusi biedrībai jaunu atļauju nama celšanai. Līdz ar to Brīvo latvju biedrībai tagad jau iespējams kopš trim gadiem iesāktos priekšdarbus virzīt tālāk un uzsākt sava nama celšanu bez jebkādām bažām, ka oficiālās iestādes varētu celt iebildumus.

Priekšsēža palīgs Voldemārs Jansons izteica savus ieskatus par iesniegtajiem, jaunā nama pirmās pakāpes plāniem, atzīstot, ka tie visumā reāli un pieņemami.

Būvkomisijas priekšsēdis Andrejs Brošs gaŗākā ziņojumā atklāja, ka architektes Mirdzas Medikas - Sējas izstrādātie jaunā nama pirmās pakāpes plāni līdz ar aplēsumiem par izmaksu būvkomisijā caurskatīti un atzīti par reāliem un biedrībai pieņemami. Nama izmaksa varētu sniegties tuvu pie 50.000 dolariem.

Būvkomisijas loceklis Bučus vēl vairāk papildināja šo ziņojumu, norādot, ka jaunā nama aplēsumos, kas iesniegti, nav ieskaitīts biedrības talcinieku darbs, kas izmaksu varētu ievērojami samazināt.

Pēc pārrunām sapulce lielā vienprātībā, — visiem balsojot par, tikai trim atturoties, bet nevienam nebalsojot pret, — piešķira valdei pilnvaras nolīgt līgumu ar architekti Mirdzu Mediķu - Sēju par galīgā veida plānu izstrādāšanu mēneša laikā, lai tad ilgāk vairs nevilcinātos, varētu līgt ar būvuzņēmējiem un uzcelt patiešām lepnu un diženu namu visas šejienes latviešu sabiedrības vajadzībām. No tā redzams, ka šī 24. novembŗa sapulce ne vien Brīvo latvju biedrības vēsturē, bet arī visas kolonijas sadzīvē ievadījusi jaunu vienprātības un kopdarbības rosmi.

PĀRDOMAS . . .

(Pārnesums no 3. lpp.)

dzīves trīs pamatdomas — Dievu, vecākus, dzimteni.

Dieviņam vēlējosi, Maz varītes turēdams . . . Un Strēlertes vārdi diesmā Sapnis:
Es sapratu, man citu māju nav
Un nebūs vairs šai juceklīgā dzīvē . . .

Šīm izjūtām iztulkojumu gan atturīgi, gan vietumis vareni deva Norvilis, mūzikai ejot pāri gan politisko grupu dogmām, gan reliģiju konfesijām.

Sena, sena sēra dziesma
Tēvu kapu kalnā skan . . .

šī Veltas Tomas dziesma beidzas vārdiem

Dzīvā Dieva dvaša saka:
Gaidi, tici, staigātāj!

Norvila ērģeļu valodā bija samanāma šī dzīvā Dieva dvaša, vienojot un dodot jaunu spēku tālu ceļu gājējiem.

Dr. P. Vasariņš

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

1. decembrī plkst. 3 Adventa dievkalpojums.

8. decembrī plkst. 11 dievkalpojums.

15. decembrī plkst. 3 Ziemas svētku eglītes vakars bērniem, ar bērnu dievkalpojumu, teātri, Ziemas svētku vecīti u. t. t.

Sestdien, 21. decembrī plkst. 7 vakarā Eglītes vakars jauniešiem, sākot ar 12 gadiem. Priekšnesumi.

24. decembrī plkst. 7 Ziemas svētku eglītes dievkalpojums. Dziedās draudzes koris.

25. decembrī plkst. 10 no rīta Ziemas svētku dievkalpojums.

31. decembrī plkst. 7 Vecgada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

1. decembrī, plkst. 3,30 p. p. Trīsvienības baznīcā Adventa dievkalpojums. Svētdienas skola. Jauniešu grupa. Iesvētes mācība.

8. decembrī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola.

15. decembrī, plkst. 2 p. p. Ziemas svētku eglīte bērniem Centrālās YMCAs telpās, 40 College St. Vecāki lūgti ņemt līdz bērniem dāvanas apm. 50 ¢ vērtībā.

22. decembrī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā Adventa dievkalpojums Svētdienas skola. Jauniešu grupa. Iesvētes mācība.

24. decembrī, plkst. 6 vakarā Ziemas svētku vakara dievkalpojums Deer Park baznīcā (St. Clair un Avenue Road).

25. decembrī, plkst. 2 p. p. Ziemas svētku dienas dievkalpojums Jāņa baznīcā.

1. janvārī, plkst. 2 p. p. Jāņa baznīcā Jaungada dienas dievkalpojums. Svētdienas skola.

BRAMPTONĀ

1. decembrī plkst. 1,30 p. p. adventa dievkalpojums Grace United baznīcā.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

1. decembrī, plkst. 10,30 pr. p dievkalpojums bērniem, svētdienas skola; plkst. 11 pr. p. dievkalpojums pieaugušiem.

Sestdien, 7. decembrī, plkst. 7 vakarā draudzes dāmu komitejas Ziemsvētku tirdziņš ar plašu loteriju baznīcas apakš. telpās.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

1. decembrī plkst. 2 p. p. dievkalpojums, māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1975 Alma Street, Vancouver 8, B. C., telef. 224-5195. Vankuveras Latviešu ev. - lut. draudze.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa

1. decembrī plkst. 1,30 p. p. 1. adventa svētdienas dievkalpojums.

4. decembrī plkst. 8 vakarā Bībeles stunda.

8. decembrī plkst. 1,30 p. p. 2. adventa dievkalpojums: iesvētību mācība.

15. decembrī plkst. 3 p. p. 3. adventa dievkalpojums vācu Jāņa ev. - lut. baznīcā, 3594 Jeanne Mance St.; pēc dievkalpojuma turpat baznīcas zālē Ziemsvētku sarīkojums.

18. decembrī plkst. 8 vakarā Bībeles stunda.

Māc. Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

1. decembrī plkst. 2 p. p. St. Barnabas anglikāņu baznīcā, Roxboro, pirmais adventa dievkalpojums.

8. decembrī plkst. 2 p. p. Montreālā Presbiterāņu baznīcā Otrais adventa dievkalpojums.

15. decembrī plkst. 2 p. p. Presbiterāņu baznīcā draudzes Ziemas svētku eglīte ar svētbrīdi baznīcā un bērnu priekšnesumiem baznīcas lielajā zālē.

24. decembrī plkst. 7 vakarā Presbiterāņu baznīcā Ziemas svētku vakara dievkalpojums. Solo — Ilze Gaŗais (vijole).

31. decembrī plkst. 7 vakarā Presbiterāņu baznīcā Vecā gada vakara dievkalpojums ar dievgaldu.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bībeles vakari Wilmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Ošavas raidītājs.